

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbu zamianowało oficjalów rachunkowych: Engelberta Czermína, Maurycego Adlmanna i Jana Nawrockiego rewidentami przy swym departamencie rachunkowym.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 września.

Walka dziennikarska w Niemczech już dawno przekroczyła granice spokojnej, przedmiotowej i przyzwoitej polemiki o zasady, a wina za wejście na drogę pospolitego szkalowania i oczerniania głównie spada na tak zwaną prasę liberalną, która jak niedawno nie miała dość wyrazów na uwielbienie kanclerza walczącego z kościołem, tak dziś znowu wyczerpawszy cały słownik wyrzutów i impertynencyj, które zyskały już dawno prawo obywatelstwa w dziennikarskim języku polemicznym, zapożyczać się musi w dykeyoniarzu trywialnych *Kraftusdrücke*, znanych i używanych dotąd tylko w klasach niższych, nie mających nie wspólnego z publicystyką. Czytając dziś artykuły polemiczne w niektórych berlińskich i w ogóle niemieckich organach liberalnych, nie chce się czasem wierzyć, że pisano i drukowano je w „kraju filozofów i poetów!” Organa przeciwnego obozu, broniące otwarcie konserwatywnego kierunku politycznego, są nierównie przyzwoitsze, a organom wprost inspirowanym przez rząd kanclerski to tylko chyba możnaby zarzucić, że są zbyt surowe i popędli-

we w wydawaniu wyroków na przeciwnika. W popędliwości tej gubi się miara; ludzie, którzy przed laty stawiani byli za wzór młodszemu pokoleniu, nazywani bywają w nich wrogami państwa, a na odwrót ci, do których najpierw zastosowany został utarty od-tąd wyraz *Reichsfeind*, posiadają wszelkie względy i liczyć mogą zawsze, jeżeli nie na poparcie, to przynajmniej na daleko idącą pobłażliwość.

Niemiecka prasa opozycyjna mogłaby dziś posłużyć organom opozycyjnym innych państw za wzór, jak nie należy postępować, aby zachować jaką taką powagę i co w parze z sobą idzie, jaki taki wpływ na sprawy publiczne. Nie chcemy wymieniać pewnych dzienników niemiecko-austriackich, które szczególnie pamiętać powinny o tym wzorze negatywnym. Są one znane każdemu, kto zbliżyć zajmuję się sprawami politycznymi, a mają już dziś tę wspólność z swoimi kolegami i kółkami liberalnymi z Niemiec, że po pierwsze z śmiesznością arogancją wiecznie zarzucają rządowi brak pozytywnego programu, a powtórę odsądzają od cześci i wiary wszystkich, którzy nie podzielają tego zdania i ujmują się za rządem. Doszło już do tego, że w Wiedniu jeden z najstarszych i najpoważniejszych dzienników, który wiernie służył i służy ciągle sprawie rzetel. go liberalizmu, nazwany jest w innym organie, narzucającym się w sposób samowolny jako warownia liberalizmu, apostatą kupionym przez biuro prasowe i t. d.

Zarzut sprzedajności rzucany dziś tak lekkomyślnie najpoważniejszym organom za to, że jako umiarkowane i rozsądne w sądach swoich nie tylko nie potępiają *a priori* wszystkiego, co od rządu pochodzi, lecz nawet chwalą to, co na pochwałę zasługuje, powtarza-

się w Wiedniu już niemal tak często i zuchwale jak w Berlinie. Warto zatem przytoczyć słowa jednego z organów berlińskich, który taką daje odpawę opozycyjnym Katonom dziennikarskim: „Czy wszyscy panowie redagujący dzienniki liberalne są może właścicielami wielkich posiadłości lub żyją tylko z obcinania kuponów, a zawodo-wi dziennikarskiemu oddają się jedynie dla przyjemności lub z poświęcenia się dla dobra publicznego? Zawód dziennikarski tak samo jak inne zawody musi zapewniać egzystencję swoim pracownikom. Nie tak dawno to dzieje, a może jeszcze i teraz rzecz się ma tak samo, że interes robienia opozycji w prasie jest daleko intratniejszy, aniżeli obrona zasad zachowawczych. Jeżeli zaś zarzut sprzedajności ma oznaczać, że konserwatywna prasa pozbawiona jest podstaw egzystencji w kraju i tylko z funduszy państwowych czerpać musi środki bytu, to można z listy prenumeratorów przekonać się o przeciwności tego twierdzenia.”

Sprawy krajowe.

(Stosunki włościańskie w Galicyi).

III.

Także dla innej kwestyi krajowej, równie ważnej jak podzielnosc posiadłości włościańskich, t. j. dla kwestyi komasacyi gruntów dostarcza praca krajowego biura statystycznego ciekawych materiałów i uwag. Największa część odpowiedzi na pytania biura podaje, że grunta u włościan są rozrzucone, tak, iż rozkawałkowanie włościańskich posiadłości musimy uważać za cechę charakterystyczną, powszechną w naszych stosunkach. Tylko niektóre odpowiedzi mówią o skupieniu położeniu gruntów, a według nich zdawałoby się, że położenie skupione gruntów włościańskich spotykać się daje częściej w

środku kraju, w pasie pomiędzy Grybowem a Dobromilem, po prawej stronie Dunajca i po lewej Sanu. Zewnątrz tego środkowego pasa rzadkie dochodzą wiadomości o skupieniu położeniu gruntów z okolic Krzeszowic w powiecie chrzanowskim, z powiatu żywieckiego i sąsiednich wadowickiego i myślenickiego, z kilku powiatów górskich wschodniej Galicyi, jak Turka, Dolina, Kałusz, Bohorodczany. W ogóle ku górom daje się częściej spotykać większe zaokrąglenie gospodarstw aniżeli w nizinach, może z tego powodu, że w górach są nieco większe gospodarstwa i nie tak dalece rozparcelowane. Z Gorlickiego donoszą o fackie z innej strony niedostrzeżonym, że grunta w ruskich wsiach są więcej rozrzucone niż w polskich. O skupieniu dochodzą jeszcze wieści z powiatów cieszanowskiego, mościskiego i lwowskiego. Skupione położenie jednak nie zawsze jeszcze dostatecznie zabezpiecza interes gospodarza, gdyż z wielu miejsc wskazują, że grunta skupione ciągną się długimi a wązkimi smugami. Mianowicie donoszą o tem z powiatów: Brzozów, Kałusz, Krosno, Łańcut, Lisko, Lwów, Mielec, Myślenice, Mościska. Takie grunta ciągnące się pasmami niektórzy zowią rozwleczonemi w przeciwieństwie do rozrzuconych. W ogóle skutek jest tu jeden i ten sam, a tak grunta rozrzucone jak rozwlezione marnują beużytecznie znaczną część siły roboczej i wymagają lepszego skupienia i zaokrąglenia. Mimo korzyści dość powszechnie uznawanych i stwierdzonych tu i ówdzie przykładami, skupienie gruntów rozrzuconych nie jest łatwe do przeprowadzenia. Z wielu bardzo okolic donoszą o tem, że bądź to nie czyniono żadnych usiłowań celem skupienia rozrzuconych gruntów, bądź też usiłowania te nie doprowadziły do pożądanego rezultatu. Rzadko kto wskazywał na powody zachodzących trudności i te najczęściej ograniczały się na podniesieniu niechęci włościan do zmian (Pilzno, Rzeszów) lub ciemnoty (Podhajce). Z powiatu niskiego podają jako przeszkodę skupienia trudności pochodzące z rozmaitości gleby, a są jeszcze trudności ze względu na różnicę opłacanych podatków. Z powiatu tłumackiego piszą, że włościanie boją się komasacyi z tego względu, że grad wybijałby im całą krestencję, kiedy przy rozkawałkowaniu zwykle kłeska ogranicza się do jednego pola. To wskazuje, że skupienie gruntów na dogodnej drodze niełatwe do przeprowadzenia.

18)

SWIETNE INTERESA

OPOWIEDZIANE

przez

Autora „Kłopotów Staro Komendanta”.

V.

(Ciąg dalszy.)

Czytelniczkom moim, z którymi już od tak dawna prowadzę częstą gawędkę, należy się prawda. Czego się mam zapierać, pokusa Alfreda zrobiła swoje, bo ten przeglad Dy-chawicy z balkonu sprawiał mi pewną przyjemność, pod wrażeniem której widziałem wszystko w daleko piękniejszych kolorach, niż było w rzeczywistości. Mimo uprzejmego odrzucania wszelkich uludnych widoków przyszłości, jednak ciągle mi się zdawało, że ktoś szepeje do ucha: „To wszystko może być twoje...”

Na obszernym dziedzińcu folwarcznym rozpoczynał się zwyczajny ruch gospodarski. Parobcy wytaczali wozy z pod szopy, jeden smarował koła, maszcząc je z całą systematycznością czarną kisielą, umaczając w mazi-nicy; inny obijał podkółkiem zaszcze błoto na sprychach, ten wyciągał drabiny, ów porządkował części pługów, ów wyprowadzał konie już ubrane ze stajni, a tamten gdzieś w kącie zdejmował jarzma ze ściąg. Ekonom w białej perkalowej katance, chodząc tu i ówdzie po stajniach i oborach wypędzał leniwych, a krzyczał i wywijał harapem tak, że zdawało się, cała ziemia powinna się trząść pod jego nogami. Pomimo to poważni parobcy nie myśleli przyspieszać tempa swej roboty i spacerowali równie powoli jak wprzód noga za nogą od przedmiotu do przedmiotu, stając i

przeciągając się rozkosznie, gdy się tylko ekonom odwrócił. Dwóch nawet, którzy się zapóźnili ze śniadania z piekarni, idąc ku gumnom, figlowali, zrzucając jeden drugiemu czapki z głowy, jakby ani ekonom ani jakabądź robota na świecie nie istniała.

Od obór z drugiej strony dwie dziewczki na pół w negliżu, z zawiązanymi na głowie nity to chustkami, niosły na drążku duży ceber mleka, a za nimi krok w krok postępował chudy, w zaplamionym chałacie żyd pachciarz, chwytając co chwila za ramię którąś z kobiet, ilekroć przechylał się ceber, a piana z mleka pluwała na ziemię.

Ze wsi zwlekali się najemnicy z kosami, cepami lub z grabiami, które nieśli jak żołnierze karabiny na ramionach. Dziewczyny chichotały, wsadzając żółte kwiaty we włosy, chłopaki dokuczały im, zaczepiając to jedną to drugą, a karbowy, otworzywszy z okropnym skrzykiem wierzeje stodoły, wydawał wiązki siana fernalom, jadącym w pole z pługami.

Przed domem folwarcznym znowu ruch inny. Gromady domowego płaetwa zbiegły się tuż przed sienią na wołanie niemłodej już i trochę łysej z siwymi włosami gospodyni. Pani ta dosyć okragłej powierzchowności, nadzawszy okulary na nos, tak przeraźliwie krzyżącym głosem wzywała swoich podwładnych, że nawet pawica, siedząca na lipie w drugim końcu dziedzińca, sprowadziwszy z gałęzi na ziemię dwoje szarych z czubkami gagatków, pędziła co tchu ku miejscu, gdzie rozdają śniadanie. Lecz nie sama ona dażyła ku folwarkowi. Ze wszystkich kątów zabudowań, z po za sztachet ogrodzenia, z parkanów od ogrodu i wreszcie jakby z pod ziemi, wyciągniętym kłusem z podaną naprzód sztyją dreptały kury, koguty i kureczka. Nie brakło i kołyszających się a skrzekliwych kaczek, pstrokatych, z czerwonymi kołczykami

pantarek; skradały się z boku indyki, chociaż to dla nich ten bal dawano, zlatywały się Bóg wie gdzie gołębie, a pocziwe i rubaszne wróble, z junaćką miną jak kule spadały z topoli i nie zważając na opryskiwe obciążenie innej skrzydlatej rzeszy, porwały z ziemi, co się dało.

Tuż obok obozowiska ptasiego, wyniosła Hebe folwarczna olbrzymi cebrzyk ze strawą dla pewnych zwierząt, a wyłożywszy zieloną siekaninę pomieszaną z kartoflami do korytka, doniosłym głosem zaczęła nawoływanie. Leżący pod przyzbą kudłaty i wyburzały od starości kudziel Burek, poczuwszy zapach strawy, podniósł się ciężko z miejsca i poszedł oglądać, co tam dano do jedzenia, podczas gdy wychudzona i laskonoga zgraja pędziła ze wszech stron, ciskając się do jadła, pomimo gniewnych pomrukiwań burka.

Stojąc na ganku, patrzyłem z wielkiem zajęciem na ten ożywiony ruch wszelkiego stworzenia, obłany żółtawem i ciepłem światłem rannego słońca. I czułem, że w duszy było mi różnie, że wszystko rozpogadzało się pod tem wrażeniem, a nawet duże rączki panny Luizy wydawały mi się w tej chwili mniejszymi, zaś obojętne spojrzenia czarnych jej oczu nabierały poetyczno-melancholijnego wyrazu.

W pałacu jeszcze kompletna cisza; okienice pozamykane i państwo śpi. Zszedłem na dół do głównej sieni, a odsunawszy rygle drzwi, dostałem się na ganek. Chciałem pójść do ogrodu, i szukałem oczami furtki, która jak raz mieściła się koło domu folwarcznego.

— Proszę pani — odzywam się do gospodyni, częstującej kury...

Lecz ta na pierwszy dźwięk obcego głosu rzuca błasany garniec z pośladem na ziemię i krzyknawszy, umyka do sieni...

Ogród rzeczywiście wspaniale wygląda;

znać, że tu musiała być kiedyś rezydencja pańska, bo są jeszcze ślady angielskiego parku, są zacienione z przegiętej grabiny ulice, jest coś w rodzaju dawnej tak upowszechnionych labiryntów, w których wązkie uliczki tak się kręca i majaczą, że w nich nie zginąć, ale zawrotu głowy dostać można. Dziś boczne części tego parku zamienione są w ogrody warzywne, spuszczone są trzema kondygnacyami coraz to niżej ku stawowi... Średnia część przed samym pałacem przeznaczona jest na kwiaty i trzeba przyznać, dość gustownie urządzona. Na schodkach prowadzących z werandy do ogrodu stoją oranżeryjne rośliny, kolezaste aloesy, pomarańczowe drzewa, wychadzone tuje i mnóstwo kwitnących oleandrów... Dalej wspaniały klomb, na środku którego z brzoźowych kijek urządzony kosz przepełniony jest tysiącem roślin, a te, zwieszające się po za brzegi na dół, doskonale naśladują bukiety, które na stołach salonów naszych stawiamy.

Patrzę na zegarek — ósma a w pałacu jeszcze cicho, więc bładzę tu i ówdzie koło oranżeryi, koło inspektów, aż wreszcie spuszcza się ku stawowi wzdłuż wązkiej ścieżki obsadzonej lasem dorodnych malin. Nagle z po za tej zieleni podnosi się tuż obok postać kobiety... Przypatruję się — to panna Ludwika w rannym stroju, z białą chusteczką lekko zarzuconą na głowę, z pod której wymykają się gdzieś niedździe na czoło drobno zwinięte papiloty... Boże drogi, któż z nas młodych i starszych nie zdradzał kiedy wobec takich papilotów uwiecznionych na owej uroczej Zosi w *Paniu Tudouszu!*... Zadrzałem i ja, zapomniałem się daleko więcej niż sama winowajczyni, ta bowiem spostrzegłszy mnie, ani myślała uciekać jak jej pierwowzór Mikiewiczowski, tylko dźwigając potężny zasób ogórków w fartuszu, śmiała i bez jakiej bądź zenady zbliżała się ku ulicy.

Że inicjatywa ustawodawstwa i administracji w tej sprawie uzyskaby pewne poparcie ze strony samej ludności, o tem świadczą wiadomości o usiłowaniach czynionych w celu zaokrąglenia posiadłości rolnych. Prawie wszędzie w kraju znalazło się kilku obywateli, którzy usiłowali komasować, prawie z każdego powiatu nadeszły podobne doniesienia, niestety bardzo często zaopatrzone dodatkami, że próby były bezskuteczne i nie doprowadziły do celu. Jednakże z wielu powiatów donoszą o pomyślnych usiłowaniach skupienia, jak z powiatów: Dobromil, Jarosław, Kamionka, Kołomyja, Kraków, Kossów, Nisko, Przemyśl, Rawa, Rohatyn, Rudki, Strzyż, Trembowla, Turka, Żółkiew, Żywiec. Próby jednak pomyślne były rzadkie. Z Kołomyjskiego donoszą, że kamera, chcąc wymienić sianożęcie chłopskie w lasach, dała w zamian trzy razy tyle pola; z innych kilku okolic donoszą, że skupienie zwykle odbywa się przez skupywanie parcel sąsiednich, a zatem nie na drodze wymiany lecz za pomocą zaokrąglenia własnej posiadłości. Takie zmiany nie mogą być powszechne, a raczej należy je uważać za odosobnione i taki też ma dotychczas charakter skupianie gruntów w Galicyi.

Następuje teraz rozdział o cenie ziemi. Jest ona zawiśła o wielu okoliczności ogólnej lub lokalnej natury. Najpierw wpływają na ceny ziemi naturalne warunki: położenia i gleby. Galicya pod temi względami nie przedstawia jednolitości; przeciwnie na wydłużonej jej powierzchni istnieją znaczne bardzo różnice klimatu i gleby, a obok tego znaczne różnice w społecznych i cywilizacyjnych warunkach. Ubogie piaszczyste pola położone w klinie pomiędzy Sanem i Wisłą, lub nagie góry, na których zaledwie dojrzewają żyto i owies; a obok nich żyzne grunta podolskie i pokuckie oraz ze sławną na całą Polskę bełżką ziemią, stanowią same przez się wybitne różnice. Klimat, ku górom surowszy, a natomiast łagodniejszy ku zachodowi i południowemu wschodowi wpływa na rodzaj gospodarstwa i uprawy pewnych gatunków zboża (kukurudza, tyton w wschodniej Galicyi). Niemniej ważny wpływ na ceny ziemi wywierają środki komunikacyjne; w końcu także gęstość zaludnienia wywiera niezaprzeczony wpływ na uprawę i na ceny ziemi a idzie w parze z większym rozwojem przemysłu. Te różnice stosunków i kultury musiały odbić się w szacunku wartości ziemi, która dochodzi najwyższych cen ku zachodowi i spada w miarę posuwania się na wschód i w miarę zbliżania się do gór, gdzie przedstawia najniższą wartość. W obrębie jednego powiatu spotykamy czasem znaczne różnice cen ziemi, które polegają bądź na tem, że część powiatu leży w nieurodzajnych górach a druga część rozkłada się w żyznej dolinie, lub też jedna część powiatu przylega do kolei, jest zaopatrzona dobrami drogami, gdy druga oddalona od środków komunikacyjnych i narażona na fatalne następstwa utrudnionego dowozu, odcięta jest od centrów ruchu ekonomicznego. Dalszą przyczyną lokalnych różnic jest położenie bliższe lub dalsze od miasta. Ważny też wpływ wywiera na cenę względne położenie roli w stosunku do całości gospodarstwa. Jedna rola leży tuż przy zagrodzie, inne wysunięte są nader daleko, leżą w miejscach odległych, mało przystępnych, trudnych do uprawy n. p. na po-

lanach w lesie. W końcu wpływa na wysokość ceny także wielkość gruntu naraz sprzedawanego. Drobne parcele sprzedają się zwykle stosunkowo drożej, mianowicie jeśli posłużyć mogą do zaokrąglenia sąsiedniej posiadłości. Cena wzrasta wówczas przynajmniej o 20%.

Obok tych warunków związanych z przedmiotem, o którego cenę chodzi, a który polega na naturze ceny i znany jest dokładnie z nauki o rencie gruntowej, wpływają jeszcze na różnicę cen okoliczności leżące w stosunku wzajemnym nabywcy i sprzedającego i w urzędzeniach publicznych na ten stosunek wpływających. Wolność dzielenia gruntów włościańskich i nabywania ich przez osoby innego stanu wpływa na podniesienie ceny, z drugiej strony skutki lichwy występujące w licznych sprzedażach gruntów włościańskich bądź z wolnej ręki, bądź w drodze licytacji, zwłaszcza w ostatnich latach, zniżyły znacznie ceny ziemi włościańskiej w wielu okolicach kraju, tem bardziej, że znacznej podaży towarzyszy mniejszy popyt trapiącej lichwy ludności.

W osobnej tablicy zestawione są ceny ziemi systematycznie. Z tablicy tej podajemy najciekawsze dane.

Najwyższe ceny roli od 200 — 300 złr. i wyżej za morg austriacki wykazują powiaty najbardziej wysunięte na zachód, a głównie powiaty położone po lewej stronie Dunajca. W tej stronie kraju rolę płacą się średnio od 100 do 300 złr. a nieraz spotkać można wyższe ceny aż do 500 złr., jak o tem mamy doniesienia z powiatów wadowickiego, krakowskiego i jedną wyższą nawet datę z powiatu bialskiego. Cena rzadko tu schodzi poniżej 50 do 80 złr. za morg gruntu. Niższe ceny aż do 30 złr. bywają w górach jak w powiecie myślenickim, a donoszą o tak niskiej cenie jeszcze także z powiatu chrzanowskiego.

Powiaty drugiej grupy pomiędzy Dunajcem i Sanem wykazują ceny średnie 80 do 200 złr., ceny najwyższe rzadko bardzo dochodzą 400 złr., a ceny najniższe zawierają się głównie pomiędzy 30 a 60 złr.

Trzecia grupa obejmująca powiaty północno-wschodnie należy do tych, które wykazują najniższe ceny w całym kraju. Jest to pasmo powiatów graniczących z Królestwem Polskim. Minimum schodzi tu aż do 10 złr., cena średnia wynosi od 40 do 100 złr., a maximum rzadko przechodzi 150 złr. i to wyłącznie w ziemi Bełżkiej. Niskość cen ziemi w tej grupie tłumaczy się tem, że jest to okolica najbardziej zaniedbana pod względem dróg bitych i znacznie oddalona od kolei żelaznych.

Środkowe powiaty wschodniej Galicyi łączą się z powiatami drugiej grupy i wykazują pewne z niemi podobieństwo stosunków, chociaż minimum schodzi tu nieco niżej do 20 złr., ceny średnie zachowują się najczęściej w granicach 60 do 150 złr., a maximum właściwe nie przechodzi 200 złr. z wyjątkiem okolic Lwowa. Powiaty południowo-wschodnie na prawym brzegu Dniestru wykazują najniższe ceny w granicach od 20 do 50 złr. podobnie jak w grupie poprzedniej, ale podają nawet i niższe cyfry. Średnie ceny najczęściej wynoszą 50 do 120 złr., rzadko wyżej, a maxima często niższe od 200 złr., wyższe zaś tylko wyjątkowo nad Dniestrem w powiecie stanisławowskim. Powiaty południowo-wschodnie na lewym brzegu Dniestru wykazują wielkie podobieństwo z grupą środkowych powiatów wschodnich. Minimum najczęściej 20 — 40 złr., ale bywa też niekiedy wyższe; średnia cena dochodzi do 150, a maximum do 200 złr. Prawie wszystkie należące tu powiaty przedstawiają wielkie podobieństwo stosunków, jest to grupa najbardziej jednostajnych cen.

Podgórskie powiaty podzielić wypada na zachodnie i wschodnie. Pierwsza grupa sięga po Sanok a więc po San, najniższe ceny w niej chwieją się pomiędzy 20 a 50 złr., rzadko sięgają wyżej, średnia jednostajna od 100 do 200 złr., a najwyższa cena na nizinach podgórskich idzie tak wysoko, jak w sąsiednich powiatach zachodniej grupy, a więc do 300 złr. i wyżej. Natomiast na wschodnim podgórzu ceny nadzwyczajnie niskie, niekiedy poniżej 5 złr., a często niżej 20 złr. Ceny średnie przeważnie 40 do 100 złr., rzadko wyższe, a maximum bardzo różne, zwykle od 120 do 180 złr. i tylko niekiedy bywają wyższe w równiejszych okolicach mianowicie w powiecie Kołomyjskim.

Sprawozdanie

z czynności Rady Wydziału krajowego za czas od 1 kwietnia po koniec lipca.

(Dokończenie)

Udano się do c. k. Prezydium Namiestnictwa z prośbą, ażeby poparło u władz centralnych projekt krajowego Towarzystwa rybackiego, dotyczący się zawiązania układów międzynarodowych w przedmiocie zarybienia Dniestru i Prutu, tudzież ochrony ryb w tychże rzekach.

Wystosowano do wszystkich Wydziałów powiatowych okólnik z wezwaniem, ażeby poparły u c. k. Ministerstwa rolnictwa memoriał komitetu c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego w sprawie produkcji i sprzedaży soli bydłowej.

Przyjęto do wiadomości, że c. k. Namiestnictwo wydało do wszystkich władz politycznych okólnik, którym sprzedaż rybiej trutki podciągnięto pod postanowienia rozporządzenia ministeryalnego, zawierające szczególne zastrzeżenia przy sprzedaży trucizny, oraz, że c. k. Rząd zamierza przedłożyć Sejmowi krajowemu na najbliższej sesji ponownie projekt ustawy o ochronie ryb.

Udzielono Komitetowi c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego zasiłek z funduszu krajowego w kwocie 360 zł. na stypendya dla uczniów szkoły uprawy i wyprawy lnu w Gródku.

Wskutek podania Wydziału powiatowego w Mościskach a na podstawie opinii komitetów obwodów krajowych Towarzystw gospod. wystosowano do c. k. Prezydium Namiestnictwa zapytanie, czy c. k. Rząd byłby skłonny przedłożyć Sejmowi krajowemu projekt ustawy, zmierzający do zaprowadzenia paszportów dla koni przyprowadzanych na targi lub udzielić w danym razie poparcia projektowi tego rodzaju, któryby przez Wydział krajowy do Sejmu został wniesionym.

Udzielono p. dr. Adamowi Prażmowskiemu na dokończenie podróży naukowej, którą p. Prażmowski podjął dla uzupełnienia wykształcenia swego w rolnictwie, dodatkowy zasiłek z funduszu krajowego w kwocie 200 zł.

Uchwalono przedłożyć Sejmowi krajowemu na najbliższej sesji wniosek, ażeby wyznaczył z funduszu krajowego na zalesienie wydym piaszczystych w powiecie Jarosławskim na r. 1882, 1883 i 184 po 400 zł. na rok 1885 i 1886 po 360 zł., a na rok 1887 i 1888 po 150 zł.; nadto zaś na zalesienie wydym piaszczystych w niektórych gminach powiatu przemyskiego na rok 1882 i 1883 po 150 zł.

Na życzenie p. c. k. Ministra rolnictwa, zakomunikowane Wydziałowi krajowemu przez c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie, podano do wiadomości c. k. Rządu zapatrywanie Wydziału krajowego w przedmiocie wydzierżawiania prawa poszukiwania nafty i wosku ziemnego w dobrach państwowych i dobrach należących do funduszu religijnego w Galicyi.

Udzielono p. Edwardowi Windakiewiczowi, uczniowi akademii górniczej w Przybramie, zasiłek z funduszu krajowego w kwocie 50 zł. na wycieczkę naukową.

Uchwalono udzielić z funduszu krajowego Spółce włościańskiej w Suchodole, zawiązanej w celu eksploatacji nafty, pożyczkę bezprocentową w kwocie 200 zł. a takiejże spółce w Krośnie pożyczkę bezprocentową w kwocie 1000 zł. i ustanowiono warunki, od których zawisła wypłata kwot powyższych.

Udzielono p. Stanisławowi Torchalskiemu, uczniowi akademii górniczej w Przybramie, zasiłek z funduszu krajowego w kwocie 50 zł. na wycieczkę naukową.

Poruczone na podstawie wniosków komisji geologicznej kraj. Rady górniczej badania geologiczne terenu karpackiego w roku 1881 p. Henrykowi Walterowi c. k. starszemu komisarzowi górniczemu, któremu dodano do pomocy p. dra Emila Dunikowskiego, oraz pp. drowi Władysławowi Szajnosze i R. Zuberowi.

Zaasygnowano na utrzymanie szkoły snycerstwa w Zakopanem wyznaczone przez Sejm krajowy zasiłki na rok 1881, a mianowicie Zarządowi Towarzystwa tatrzańskiego 300 zł. i tyleż zarządowi szkoły rzecznej.

Udano się do c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie z prośbą, ażeby przedstawiło c. k. Ministerstwu handlu, że zasiłek w kwocie 2000 zł., udzielony z funduszu krajowego na założenie szkoły garncarstwa w Kołomyi, zużytym został przez zarząd szkoły w znacznej części niewłaściwie, bo na pokrycie bieżących wydatków szkoły.

Ułożono projekt umowy względem udzielenia p. Leonardowi Marconiemu, c. k. profesorowi szkoły politechnicznej, bezprocentowej pożyczki z funduszu krajowego w kwocie 5000 zł. na przedsiębiorstwo wyrobów z alabastru w Brzozdowcach, a następnie po zawarciu umowy wypłacono kwotę powyższą.

Upoważniono pp. Augusta Schellenberga i Ludwika Wierzbickiego, w myśl wniosku kuratorji dla spraw przemysłu domowego i drobnego, do odbycia kosztom funduszu krajowego podróży, w celu zbadania stanu i potrzeb przemysłu tkackiego w powiatach Jasielskim, Krośnieńskim i Rzeszowskim.

Postanowiono na wniosek kuratorji dla spraw przemysłu domowego i drobnego zakupić z funduszu krajowego po 25 egzemplarzy każdej seryi wydawanych przez Muzeum przemysłowe miejskie we Lwowie „Wzorów przemysłu domowego na Rusi“ i udzielić na podstawie wniosku c. k. krajowej Rady szkolnej bezpłatnie po jednym egzemplarzu seryi I i II tychże wzorów Seminarjom

nauczycielskim żeńskim we Lwowie, Krakowie i Przemyśle, szkołom wydziałowym żeńskim w Krakowie i Lwowie, Przemyśle, Rzeszowie, Stanisławowie i Tarnopolu, wreszcie szkołom żeńskim pp. Prezentek w Krakowie i pp. Benedyktynek obrządku łac. i orm. we Lwowie.

Zaasygnowano Wydziałowi powiatowemu w Dąbrowie na założenie szkół koszykarstwa w Bolesławiu i Gręboszowie dalszy zasiłek z funduszu krajowego w kwocie 400 zł.

Zgodzono się na wniosek kuratorji dla spraw przemysłu domowego i drobnego na projekt założenia szkoły koszykarstwa w Stanisławowie i oznajmiono Magistratowi miasta Stanisławowa, że na najbliższy kurs koszykarstwa w technologicznym Muzeum przemysłowym w Wiedniu wysłać Wydział krajowy kosztem funduszu krajowego odpowiedniego ucznia koszykarstwa, ażeby go przysposobić na nauczyciela przyszłej szkoły.

Postanowiono wysłać na najbliższe kursa koszykarstwa i wyrobów z drzewa w technologicznym Muzeum przemysłowym w Wiedniu kosztem funduszu krajowego po dwóch stypendystów i zamówiono u Dyrekcji rzeczonoż muzeum miejsca dla tychże stypendystów.

Wyznaczono pierwsze posiedzenie ankiety dla zbadania obecnego stanu przemysłu rękodzielniczego w kraju i wskazania najważniejszych środków do podniesienia tego przemysłu, na dzień 1 czerwca b. r.

Wystosowano do magistratów miast Lwowa i Krakowa, oraz do wszystkich wydziałów powiatowych okólnik z wezwaniem, ażeby dołożyły wszelkich starań w celu zachęcenia rękodzielników do udziału w wystawie wyrobów tkackich, którą urządza zarząd Muzeum Przemysłowego we Lwowie w roku bieżącym, a w razie potrzeby wzięcie udziału im ułatwić.

Wydział krajowy zakupił realność p. J. Miłaszewskiego, położoną na rogu ulicy Strzyjskiej i św. Marka, na wystawienie nowego budynku dla krajowej szkoły gospodarstwa lasowego. Przedsiębiorstwo budowy poruczone zostało inżynierowi cywilnemu p. Ludwikowi Radwańskiemu we Lwowie, który w koncertacji najkorzystniejsze podał warunki.

W skutek odezwę c. k. Namiestnictwa Wydział krajowy delegował do ankiety dla sprawy pomnożenia liczby kas oszczędności w Galicyi dr. Józefa Wereszczyńskiego i dr. Tadeusza Pilata. W obradach ankiety wziął udział także Marszałek krajowy.

Na zapytanie J. Eks. p. Ministra skarbu w sprawie petycji wschodnio-galicyjskich reprezentacji powiatowych i tarnopolskiej filii galic. Towarzystwa gospodarskiego o ustanowienie osobnej podkomisyi reklamacyjnej dla podatku gruntowego w Tarnopolu, odpowiedział Wydział krajowy, że zdaniem jego wobec identycznych motywów, na podstawie których pismem z dnia 7 marca b. r. uznał pożądanem ustanowienie osobnej podkomisyi reklamacyjnej dla krakowskiego rejonu, należałoby także uwzględnić równo brzmiące co do celu petycje reprezentacji powiatowych tarnopolskiego rejonu.

Wydział krajowy udzielił tytułem jednorazowych zasiłków słuchaczowi szkoły weterynaryi we Wiedniu Michałowi Rossowi 100 zł., a słuchaczowi c. k. akademii rolniczej w Wiedniu Zygmuntem Beinowi 150 zł. na podróż do Monachium, celem uczęszczania na uniwersytet tamtejszy.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Organizacja wojskowa Włoch.)

Przedsięwzięta w najświeższych czasach i przeprowadzona z wielką gorliwością obrona krajową (*militia territoriale*) poczytują powszechnie za jedno z ogniw w łańcuchu środków bezpieczeństwa, które Włochy uważają za niezbędne wobec stanowiska Francji. Z organizacją obrony krajowej łączy się formowanie batalionów młodych ochotników, zwanych urzędowo: *alievi volontari per le patrie battaglie*, które są tworzone pod opieką stowarzyszenia inwalidów, a przyjęte zostały wszędzie przez ludność z wielkim zapalem. Na organizację tych korpusów i uformowanie ich wydało pozwolenie ministerium spraw wewnętrznych. Inicjatorowie mają nadzieję, że wkrótce i minister wojny zatwierdzi przedłożone statuta tej ochotniczej siły zbrojnej, a batalion młodych ochotników będzie mógł w pełnym rynsztunku wziąć udział w przypadającej w dniu 20 września uroczystości narodowej w Rzymie.

Cyfrę ochotników, którzy się dotychczas zgłosili w Rzymie, podają na 700 głów. Ochotniczy ten korpus odbywa codziennie ćwiczenia wojskowe na wielkim dziedzińcu starego kolegium jezuickiego. Broń, którą ministerstwo wojny wydać ma ochotnikom, przechowana będzie w magazynach wojskowych i wydawana będzie za każdym razem tylko za specjalnym pozwoleniem ministra, podobno co niedzielną. Na komendantów i instruktorów wybrani zostali oficerowie poza-

— Dzień dobry panu! — mówi z tem samym co wczoraj obojętnym spojrzeniem czarnych bluszczących oczu — Pan widzę nudzi się w Dychawicy; nasi państwo Alfredowie nie wstają tak rano...

— Owszem, rozkoszuję się pięknem położeniem ogrodu i bogactwem tych kwiatów, których tu moc wielka.

— Pan lubisz kwiaty?

— Przepadam za niemi...

— A ja przeciwnie wolę owoce, które przedstawiają rezultat pracy. Kwiat bawi oko i skłania do marzeń, ale chleba nie daje, tymczasem ludzie żyją chlebem...

— Nie samym, jak mówi ewangelia — rzeknę z pewnym uśmiechem.

— To dobre jest w ewangelii, ale nie w życiu praktycznym. Myśmy za długo może bawili się kwiatami i sądzą, czas byłoby pomyśleć o chlebie. Patrz pan, czy i te ogórki nie mają w sobie coś poetycznego? takie zdrowe, jędrne, że patrząc na nie apetyt się podwaja...

Słowa te oblały mię trochę zimną wodą, choć mi się jeszcze zdawało, że to ze strony panny Ludwiki jest tylko pozorny atak, do którego wszystkie córy Ewy mają szczególniejszy pociąg. Bronię tedy mojego przekonania o duchowym chlebie życia, bronię z całym zapalem młodości na zasadzie poczucia piękna, wrodzonego każdej ludzkiej istocie, lecz widzę, że panna uśmiecha się tylko dwuznacznie, a idąc ze mną, ku pałacowi, co chwila zwraca się do tu tam, żeby zdjąć albo liśćkę z drzewa, albo wyrwać niepotrzebny chwast z grządk.

służbowi, stowarzyszenie zaś weteranów prosiło ministra wojny, ażeby co niedziela mógł być przysyłany jeden z wyższych oficerów w celu odbycia przeglądu korpusu ochotniczego.

Skoro król powróci do Rymu, przedstawi mu się ciało oficerskie z prośbą, ażeby raczył odbyć przegląd ochotniczej siły zbrojnej. Przyjęty i aprobowany tymczasowo uniform składa się z kapelusza alpejskiego, bluzy szarej płóciennej, na wzór strzeleckiej, i takich samych szarawarów. Pałasz i kładownica zawieszane są na czarnych rzemieniach.

Prasa włoska wita ten objaw jak ocknięcie się w narodzie napawającego otuchą ducha żołnierskiego. Bataliony bowiem tworzą się bardzo szybko w całym kraju, dawni oficerowie zgłaszają się bardzo licznie, ofiarując swe usługi. Znany pułkownik Marselli ogłasza w *Espresso* ważny artykuł o obronie narodowej, który się kończy następującymi słowami:

„Zważywszy, że drzwi naszego domu od strony lądu otwarte są do połowy, a od strony morza, zupełnie zdaje mi się, że należałoby usiłowania przedewszystkiem skoncentrować w tym kierunku, ażeby obronę Alp ująć w pewien system i powiększyć środki floty wojennej, potrzebnej do obrony wybrzeży. O włoskiej ojczyźnie naszej, bezbronnej od Sycylii aż do Liguryi, powinni wszyscy poważnie myśleć na seryo, celem skutecznego rozwiązania kwestyi obrony kraju. Musimy doprawdy włożyć na nogi siedmiomilowe buty, ażeby szybko przebiec przez strzeń, która nas dzieli od osiągnięcia nie których pierwszorzędnych celów.”

(Sytuacja w północnej Afryce.)

Według telegramu *Temps* walka stoczona pod Hammamet była niezwykle morderczą. Arabowie z szaloną zaciętością, mimo stanowczego oporu wojsk francuskich, rozpozyczali co chwila bój zaczepny, pomimo, że ogień kartaczowy przerzedzał okropnie ich szeregi. Podawana na 15.000 cyfra wojsk nieprzyjacielskich jest widocznie przesadzoną lub powstała wprost z pomyłki przez dodanie jednego zera, lecz i cyfra 1500 jest już dość znaczna i może być wskazówką, że wojna na seryo dopiero teraz rozpoczyna się w Tunisie.

W bezpośrednim zresztą sąsiedztwie Suzy, w której pobliżu znajduje się Hammamet, wzrasta codziennie ruch i wzburzenie rokoszu. Inny telegram *Temps'a* donosi z Tunisu, że Arabowie zagrażać mają wtargnięciem do miasta Suzy, w okolicy którego już zaszły w najświeższych czasach krwawe wypadki. Francuska kolonia zatem nastaje i błaga usilnie, ażeby przysłano do zatoki suzańskiej francuski statek wojenny, ponieważ nowy komendant tunetański przyjmuje protektorat francuski z widoczną niechęcią.

Podobno jak w Tunisie, także i w Algierze odlatują się coraz smutniejsze wiadomości dla rządu francuskiego. Zniszczenie przez pułkownika Négrier grobowca Marabutów Sidi szejka przyczyniło się w samej rzeczy do wywołania głębokiego rozjątrzenia i rozbudzenia fanatyzmu Arabów. Jakkolwiek teraz w celu usprawiedliwienia czynu pułkownika donoszą, że szczątki arabskiego świętego kazali przenieść z honorami i pochować w meczecie w Góryville, to z drugiej strony podnoszą, że Arabowie pomyślą teraz o stworzeniu sobie innego punktu centralnego dla swych agitacji. Mają obecnie nowe hasło, które im nastroił czyn pułkownika francuskiego, gdyż głosić zaczęli, że Francuzi porwali świętego i zabrali go do niewoli w Góryville.

Naczelne władze francuskie przygotowują z wielką energią wyprawę jesienną. Donoszą, że budowa linii kolei żelaznej od Sady, w okolicach której Bu-Amema odbył w swoim czasie krwawy najazd na kolonię hiszpańską, tak daleko posunięta została, iż kolej dochodzi już do punktu oddalonego tylko o 15 kilometrów od El-Kreider. Róloty około budowy tej kolei będą ukończone prawdopodobnie w pierwszej połowie października.

Ze względu na niezbędne zaprowiantowanie na jesienną kampanię wzrastają tabory dowożące zapasy do Góryville i Mecheryi.

Depesza z Kraifullah podaje szczegóły o zburzeniu grobowca świętego arabskiego, który był czczony szczególnie przez Arabów mieszkających w pustyni. Szczegóły te mówią:

„Gdy pułkownik wyruszał z Góryville w celu zrekognoskowania południowych okolic, nie miał bynajmniej rozkazu zaczepienia lub uszkodzenia grobu Sidi-szejka, lecz wydało mu się rzeczą potrzebną zrównać z ziemią miejscowość, do której pod pozorem pielgrzymek nabożnych spieszyli Arabowie, ażeby podtrzymać fanatyzm albo rozpalać go na grobie proroka. Pułkownik zatem skorzystał ze swego pobytu w El-Abiod-Sidi-szejku, ażeby jako komendant kolumny, przeciągającej przez okolicę nieprzyjacielską, dać się jej we znaki. Mniemał się o tego bezwzględnie uprawnionym. Chciał jednak miejscowej ludności dowieść, że nie przedsiębie-

rze zburzenia grobowca z nienawiści religijnej lub z pogardy dla muzułmańskiego wyznania. W tym celu kazał przed naruszeniem grobowca, wykopać jamę pod katafalkiem, ażeby wydobyć szczątki marabuta. Zebrano je i przeniesiono do Góryville, gdzie, jak już donieśliśmy, umieszczone zostały w meczecie. Wszelkie ozdoby grobowca, jak dywany, lampy i t. p. oddane zostały przełożonym meczetu, ażeby posłużyły do udekorowania nowego grobowca. Szczątki pośmiertne marabuta złożone zostały w skrzyni, którą umieszczono na grzbiecie świetnie przystrojonego wielbłąda i oddano pod straż arabskich Gam-sów, którzy postępowali konno za stróżami grobu. Na każdej stacyi oddawano zwłokom honory wojskowe. Wejście do Góryville odbyło się z wielką uroczystością. Mimo tego wszystkiego poczytują Arabowie zniszczenie grobowca za świętokradztwo. Z trzech małych domków, z których się składał grobowiec, nie pozostało obecnie ani śladu. Przytem rozpedzono około trzydziestu rodzin plemienia Uled Sidi, które mieszkaly w okolicy grobowca.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najlaskawiej udzielić z prywatnej swej skatki pogorzelcom gminy Byczyna w powiecie chrzanowskim 200 zł., a pogorzelcom gminy Skwarzawa w powiecie żółkiewskim 100 zł. zapomogi.

— **Mianowania.** Kapitan I klasy ewidencji i zawiadowstwa Michał Trojaczowski z tarnowskiego batal. obrony krajowej nr. 53. przy sposobności przeniesienia w stan spoczynku otrzymał charakter majora *ad honores* z uwolnieniem od taksy.

Kapitanom I klasy ewidencji i zawiadowstwa Adolfowi Staudacher, ze z'oczowskiego batalionu, i Janowi Zawistowskiemu, z krakowskiego batal. obrony krajowej, zastrzeżono stopnie majorów na posadach lokalnych.

— **Hr. Wojciech Dzieduszycki** w celu porozumienia się z swymi wyborcami do Rady Państwa zaprasza tychże, aby zebrał się dnia 12 września b. r. o godzinie 4 po południu w sali obrad rady powiatowej w Stanisławowie.

(m) **W sali sejmowej** odbyła się wczoraj ponowna próba z światłem elektrycznym. Maszyna dynamo-elektryczna pomysłu p. Rychnowskiego funkcyjowała wybornie, ale za to lampy systemu Cromptona z Londynu nie odpowiedziały swemu zadaniu. Lampy te składają się z przyrządu zegarowego, który zbliża do siebie czopki węglowe w miarę ich spalania się, tymczasem przyrząd zegarowy nie spełnia tego zadania należycie, w skutek czego mimo jednostajnego elektrycznego prądu światło gaśnie co chwila. Mimo chwilowego niepowodzenia nie zaniechano jeszcze zupełnie zamiaru oświetlenia sali sejmowej światłem elektrycznym. P. Rychnowski odbywać jeszcze będzie dalsze próby z lampami swojego pomysłu, które przez znawców uznane zostały za odpowiednie i wymagają tylko pewnego ulepszenia — tymczasem zaś zaprowadzone będzie oświetlenie gazowe.

— **Festyn akademicki**, który z powodu niepogody dwukrotnie nie mógł przyjść do skutku przed ferjami, jak się dowiadujemy, z niezmienioną, a obfitą w różne niespodzianki programem odbędzie się dnia 18 września.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu H. Cz. broszkę złotą czarno emaliowaną z brylantami i taką jedną parę koleżyków złotych, a panu J. T. z szuflady w handlu kwotę 60 zł. — Zbłąkane żrebie maści kasztanowej oddano do komisaryatu dzielnicy trzeciej.

— **Wypadek na kolei.** Z Paryża dnia 28 sierpnia donoszą: Pociąg pociąg pociąg z Belfortu do Paryża, który na wschodnim dworcu tutejszym miał stanąć o godzinie 6½ rano, w godzinę po północy wpadł na pociąg towarowy w pobliżu Jussey. Z podróżnych jeden utracił życie na miejscu, czterech doznał ciężkiego uszkodzenia. Pomiędzy ostatnimi znajduje się Angielka miss Penn Falher i Paryżanin nazwiskiem Lang. Z Vosoul wysłano na miejsce katastrofy bezwzględnie pociąg z lekarzami przyrządami chirurgicznymi. — Doniesienie nasze o wykośnięciu się pociągu pociąg z kolei morza Śródziemnego pomiędzy Saint-Raphael a Cannes uzupełnia następująca depesza z Paryża: Katastrofa nastąpiła w skutek zerwania szyn przez niewiadomych złoczyńców na prze-strzeni pięciu metrów. Pociąg z wysokości 15 metrów runął z grobli skalistej w przepaść, przyczem dwie osoby zabiły się, a cztery zostały ciężko pokaleczone.

— **Straszny orkan** srożył się dnia 28 sierpnia wieczorem w miejscowości Galantha na Węgrzech. Według depeszy *N. fr. Presse* wicher zburzył tam do szwasty budynek dworcowy na stacyi kolei Państwowej, zrównawszy z ziemią magazyny, domki strażnicze itd. Połamał nawet zwrotnice na torze, w skutek czego komunikacja została przerwana. W całej okolicy najstarsze drzewa zostały połamane lub wyrwane z korzeniami. Z mnóstwa prywatnych domów zerwał wiatr dachy, ulice zarzucone są belka-

mi, poroznoszonymi półkopkami i gałęziami drzew. W trzech miejscach naraz wzniesła burza pożar, który szczęściem prędko stłumić zdołano. Orkan trwał nie dłużej jak kwadrans, a nastąpił po nim deszcz ulewny. — Niemniej gwałtowna wichryca nawiedziła tegoż dnia miasto Tryest i jego okolice. Wiatr przewracał na ulicy przechodniów, a nawet wozy całe i w o gólności zrządził niesłychane spustoszenia. Pod Grado przewrócił łódź, przyczem mimo spiesznej pomocy utonęli dwaj majtkowie. Kilka większych lub mniejszych statków zerwało się z kotwic i doznało znacznego uszkodzenia. Na wybrzeżu pod St. Andrea fale poroznosiły złożony tam materiał do budowy tamy, przyczem kamienie 12-cetnarowe przerzucone zostały na odległość 12 metrów. I w innych miejscach wyrzeża fale uszkodziły rozmaite budowle i zabrały dużo materiału. Nie ma prawie drzewa, któreby nie było uszkodzone. — Z Nowego Jorku donosi depesza dnia 29 sierpnia: Orkan, który niedawno srożył się na wybrzeżach południowo-atlantycznych, miał w następstwie wielkie powodzie. W Portugal (w południowej Karolinie) utonęło dziesięciu robotników, ponieważ powódź zburzyła budynek, w którym ci nieszczęśliwi szukali schronienia. Plantacje ryżu w okolicy Savannah zalane są wodą, a wielu robotników utonęło. Straty w mieniu i liczba ofiar w ludziach są bardzo znaczne.

(s) **Burze.** Pismo specjalne francuskie *Revue Electricque* ogłasza zajmujące studjum Angota o burzach. Zebrane tam są najświeższe rezultaty badań naukowych w tym przedmiocie i autor słusznie mówi, że badanie ilości i charakteru burz w różnych krajach doprowadza do bardzo zajmujących wyników. Nigdzie burze nie są tak częste, jak pod zwrotnikami, szczególnie w mokrej porze roku, to jest w miesiącach zimowych, oraz w epokach zwrotu wiatrów peryodycznych. Są okolice, w których czystość burz przechodzi wszelkie wyobrażenia. Da takich należy na przykład górna Abissynia. Z czteroletnich obserwacji, które przedsięwziął d'Abbadie, wynika, że w kraju tym rocznie bywa 411 burz. Rozkład ich w ciągu roku nie jest równy. W zimowych miesiącach w pada średnio tylko 33, w letnich 165, czyli podwójnie. Jednego dnia 21 lipca 1846 d'Abbadie obserwował 16 rozmaitych burz połączone z ulewą. Obok tych cyfr prawdziwie przerażających, strefa podzwrotnikowa przedstawia inne, wprost przeciwnie, z krajów, w których burze należą do rzadkości, a nawet są nadzwyczajnym wypadkiem. Takim krajem jest Peru. W stolicy tego kraju, w Limie, większa część mieszkańców umiera nie poznawszy zupełnie grzmotu. Faktem jest, że od czasu odkrycia i zdobycia Peru przez Hiszpanów, a zatem przez czas około 350 lat dopiero trzy razy słyszano tam grzmoty. W naszych strefach liczba burz jest daleko mniejszą. Średnio bywa ich do 40 rocznie we Włoszech, a około 20 w Paryżu. Liczby 20 dochodzą lub o niewiele ja przekraczają prawie wszystkie kraje środkowej Europy aż do Moskwy. Im wyżej kraj jest położony na północ, tem rzadsze są w nim burze. W Szwecyi, w Sztokholmie obserwują ich corocznie 8 do 10. W Norwegii, gdzie wpływ morza wpływa na umiarkowanie klimatu, cyfra ta spada do pięciu, a nawet niżej. Mimo to jednak z posuwaniem się do bieguna burze nie ustają zupełnie. W Uleaborgu na północy zatoki Botnickiej grzmi 7 albo więcej razy do roku. Podobnie w Archangielsku. W Utsioki w Laponii pod 70 stopniem szerokości północnej około trzech razy na rok słychać grzmoty. Obserwowano je nawet na północ od Nowej Zmli, a czterech Rosyjanie, którzy zmuszeni byli prze-pędzić sześć lat i trzy miesiące na małej wyspie na wschód od Spiebergu pod 78 stopniem szerokości północnej, zapewniają, że i tam bywały burze z grzmotami. Burze zatem są zjawiskami, objawiającymi się powszechnie i chociaż *maximum* ich częstotliwości przypada niezawodnie w strefie gorącej, to jednak przykład Limy dowodzi, że są i tam okolice, w której grzmoty rzadziej się przytrafiają niż w obrębie kół podbiegunowych. Burze w zimie są u nas rzadkie, a w krajach północnych dalekich od morza prawie nieznane. Na 22 burz rocznie obserwowanych w Moskwie, ani jedna nie przypada na miesiące zimowe. Za to w krajach nadmorskich, jak Norwegia, przeszło połowa ogólnej cyfry burz elektrycznych przypada w zimie.

(r) **Stowarzyszenie artystów.** W roku 1839 utworzyło się w Paryżu stowarzyszenie artystów dramatycznych celem wspierania członków w przypadku słabości, nieprzewidzianych nieszczęśliwych wypadków lub późnego wieku, niedozwalającego im dalszej pracy i zarobku. Fundusze tego towarzystwa stanowią stałe składki członków czynnych, widowiska urządzane na dochód ich kasy i dary różnego rodzaju. Ze sprawozdania złożonego na ostatnim posiedzeniu dochód ogólny za 41 lat, które się skończyły w dniu 30 grudnia 1880 r., wyniósł 5,393,714 fr. 59 c., w której składki stanowią mniej niż piątą część, bo przez ten czas wyniosły tylko 1,144,746 fr. 53 c. Tak więc z procentów od kapitałów umieszczonych w papierach procentowych, z darów i dochodów z widowisk danych przez członków stowarzyszenia wpłynęło 4,248,976 fr. 76 c. Nie ma bezwątpienia drugiego takiego towarzystwa

wzajemnej pomocy, któreby w takim przeciągu czasu osiągnęło podobnie świetne rezultaty. Towarzystwo artystów dramatycznych francuskich liczy obecnie 3007 członków i ma rocznego dochodu 110.500 fr.

(r) **Statystyka zapalek.** Ludzie nie lekający się wielkości cyfr, doszli do obliczenia, że we wszystkich krajach Europy zużywa się dziennie dwa miliardy zapalek i że na fabrykację tych tak dziś niezbędnych drewnienek potrzeba rocznie 400.000 metrów sześciennych drzewa i 410.000 funtów fosforu. Zważywszy cyfrę konsumpcyi, o której wyżej wspomnieliśmy i obliczając, że potrzeba przynajmniej jednej sekundy, żeby wciąć zapalkę i potrzebę, dochodzi-my do przekonania, że ludność Europy poświęca dziennie na pocieranie zapalek 555.555 godzin, to jest 63 lat, 5 miesięcy, 2 dni, 7 godzin i 20 sekund!!!

GOSPODARSTWO I HANDEL

Międzynarodowy targ na zboże

w Wiedniu.

Wiedeń, 30 sierpnia.

(=) Wyczekujące stanowisko, które wczoraj zajęli sprzedający wobec nieskonności kupujących do zawierania transakcyj po cenach wysokich, przyczyniło się do tem większego ożywienia dzisiejszego ruchu transakcyjnego. Na początku dzisiejszego dnia targowego spodziewali się kupujący, że właściciele towaru, pozbawszy się go wczoraj bardzo mało, sami obniżą swe ceny; jakoż nietylko między handlarzami sprzedającymi, lecz nawet między producentami odczywały się tu i owdzie poufne głosy, że trzeba będzie obniżyć żądania o cały 1 zł.; ci jednak, którzy bystrzejsze mieli oko na odczytanie miarów nabywców z ich całego zachowania, nie dopuścili dobrowolnej zniżki, owszem obojętnie przyjmowali apatją kupujących i tylko do drobnych ustępstw okazali się skłonni. Handlarzom galicyjskim, tym mianowicie, którzy mieli na sprzedaż towar krajowy, należy się uznanie, iż zasięgając wiadomości o stanowisku i transakcyach jednego reprezentanta producentów galicyjskich p. Zywickiego, dyrektora Spółki tarnopolskiej, stosowali się do tego, i dzięki temu zachowaniu towar galicyjski, zyskawszy przez próbki tejże Spółki reputację teoretyczną, że tak powiem, osiągnął także ceny, które niewątpliwie z zadowoleniem już przyjęte zostały do wiadomości przez rolników naszych. Jakaż szkoda, że nie było tu więcej stolików z próbkami czystego ziarna dworskiego jednolitej produkcji! Jeśli wobec stolików handlarzy galicyjskich z ziarnem skupowanym, gdzie się uda, a potem zmieszaniem, dworskie z chłop-skim, galicyjskie z rosyjskim, sama Spółka tarnopolska potrafiła zyskać uznanie ziarnu galicyjskiemu, liczniejsza obecność producentów z próbkami przyczyniłaby się do zaplanowania Galicyi ponad targiem pod względem jakości ziarna, przynajmniej co do pszenicy, która była, jest i pozostanie głównym artykułem handlu międzynarodowego. W sprawozdaniu targowem, które jutro rano pojawi się w *Nue fr. Presse*, wyraźnie uznane jest doniosłe znaczenie ziarna galicyjskiego dla rozpoczynającej się kampanii handlu zbożowego, które to znaczenie dziennik rzeczony stwierdza z zadowoleniem wobec niepomysłnych żniw węgierskich, mówiąc iż otwarcie tego nowego (?) źródła dla handlu w mie-sce węgierskiego jest jednym z korzystnych rezultatów zaczepianego z wielu stron targu wiedeńskiego i dodając, że Galicya decydująca wywierać będzie wpływ na ceny zboża. Podobnie w sprawozdaniu, które pojawi się w *Wiener Allgem. Ztg.*, powiedziano: „Zupełnego zadowolenia z rezultatów targu można spodziewać się właściwie tylko po uczestnikach z Galicyi, którzy z ziarnem rosyjskim i po części także własnem szczęśliwą podjęli konkurencyę z produkcją węgierską i pokryli znaczną część potrzeb wywozu”.

Po niedługim wahaniu kupujący przyjęli niewiele obniżone żądania sprzedających, i rozwinął się ożywiony ruch transakcyjny, tak, że w jednej godzinie między jedenastą a dwunastą obrót przybrał bez porównania znaczniejsze rozmiary niż na niedzielnym targu wstępnym i przez cały dzień wczoraj-szy razem. Tylko co do jęczmienia, który to artykuł już wczoraj osiągnął był zenit swego obrotu, tak, że popyt dziś osłabł, ceny musiały cokolwiek ustąpić. Widząc tak nagły zwrot w ruchu transakcyjnym, sprzedający poczęli znów wracać do cen pierwotnych; ale potrzeba kupujących już po większej części była pokryta, skutkiem czego po godzinie dwunastej nastąpił pewien zastój, który o godzinie pierwszej skończył się niemal płochliwym wypróżnieniem się targowiska.

Tak skończył się dzisiejszy wiedeński międzynarodowy targ na zboże; ale spół-

szeni wracającą zwykłą nabywcy odszukali po targu raz jeszcze nielitościwych właścicieli ziarna po mieszkaniach i kawiarniach, i w ten sposób targ tegoroczny oprócz zwykłego wstępu przed oficjalnym otwarciem miał jeszcze epilog nieoficjalny, podczas którego obrót pszenicy i jęczmienia wedle taksacji niektórych handlarzy wynosił jeszcze 30.000 do 40.000 centnarów metrycznych.

Nie mam jeszcze urzędowego sprawozdania z targu, sporządzanego przez sekretaryat tutejszej giełdy zbożowej zwykle w sam wieczór po zamknięciu targu; będzie ono wydane dopiero jutro w południe. Natomiast sporządził tenże sekretaryat obszerny, acz oczywiście niezupełny spis szczegółowy wartości transakcji. Szczegóły odnoszące się do płodów pochodzenia galicyjskiego podałem już w telegramie; tutaj podaję obrachowane na podstawie tegoż spisu ogólne liczby obrotów:

Pszenicy sprzedano: węgierskiej 43.800 centnarów metrycznych po cenach od 12.25 zł do 13.25 zł. z odstawa na dworzec kolei Zachodniej w Wiedniu; *) austriackiej 5.500 centn. metr. po 12.40 zł. do 13.50 zł. z odstawa na dworzec kolei Zachodn.; morawskiej 900 centnarów metr. po 12 zł. do 12.75 zł. loco w Wiedniu; galicyjskiej 9.200 centn. metr. po 11.30 zł. do 12.60 zł. z stacji krajowych; rosyjskiej i polskiej (z krajów polskich pod rządem rosyjskim) 43.000 centn. metr. po 11 zł. do 11.60 zł. z Podwołoczysk i Lwowa; razem pszenicy 142.700 centnarów metrycznych.

Zyta sprzedano: węgierskiego 2700 centn. metr. po 9.60 zł. do 10.25 zł. loco w Wiedniu; austriackiego 2100 centn. metr. po 9.90 zł. do 10.30 zł. loco w Wiedniu; morawskiego 1500 centn. metr. po 10.30 zł. loco w Wiedniu; rosyjsko-polskiego 1000 centn. metr. po 7.75 zł. z Brodów; razem żyta 7300 centn. metr.

Jęczmienia: morawskiego 28.700 centn. metr. po 10.25 zł. do 11.50 zł. loco w Wiedniu; węgierskiego 37.800 centn. metr. po 8.50 zł. do 11.25 zł. z odstawa na dworzec kolei Zach. w Wiedniu; austriackiego 5100 centn. metr. po 9.50 zł. do 9.85 zł. z odstawa na dworzec kolei Zach.; galicyjskiego (towa średni na gruzdź) 2600 centn. metr. po 7 zł. z Tarnopola; rosyjsko-polskiego 2500 centn. metr. po 6.55 zł. z Tarnopola; razem jęczmienia 76.700 centn. metr.

Otrąb: węgierskich 15.000 centn. metr. po 4.10 zł. do 4.20 zł. z Pesztu; galicyjskich 4500 centn. metr. (towaru grubego) po 3.60 zł. z Tarnopola i Lwowa; razem otrąb 19.500 centn. metr.

Owsa: morawskiego 1200 centn. metr. po 7.90 zł. do 8.10 zł. loco w Wiedniu; węgierskiego 500 centn. metr. po 8.05 zł. loco w Wiedniu; czeskiego 500 centn. metr. po 7.90 zł. loco w Wiedniu; razem owsa 2200 centn. metr.

Kukurudzy: wołoskiej 4000 centn. metr. po 7.50 zł. do 7.60 zł. loco w Wiedniu.

Białego grochu (fasoli): nie podanej proveniencji 1800 centn. metr. po 13 zł. do 14 zł. loco w Wiedniu.

Soczewicy: niepodanej proveniencji 900 centn. metr. po 30 zł. do 32 zł. loco w Wiedniu; galicyjskiej 100 centn. metr. po 20 zł. z Tarnopola; razem soczewicy 1000 centn. metr.

Rzepiu i rzepiku: węgierskiego 4400 centn. metr. po 13.50 zł. do 14.25 zł. loco w Wiedniu (w tej liczbie jest 800 centn. metr. ziarna jarego po 11.30 zł. do 11.50 zł.); galicyjskiego 1400 centn. metr. po 12.25 zł. do 13.15 zł. z Tarnowa i Tarnopola; razem rzepiu i rzepiku 6300 centn. metr.

Makuchów (wytluszczyn z nasion olejnych): niepodanej proveniencji 8000 centn. metr. rzepiowych po 6.50 zł. loco w Wiedniu i 500 centn. metr. lnianych po 10.50 zł. loco w Wiedniu; razem makuchów 8500 centn. metr.

Ogólna przeto suma obrotu wszystkich płodów podczas całego targu wynosiłaby według spisu sekretaryatu giełdy zbożowej 270.000 centn. metr., która to liczba nie dorównywałaby liczbie obrotu zeszłorocznego, obrachowanej w urzędowym sprawozdaniu giełdy. Nadmieniam tu trzeba, że obrót pszenicy jest wedle tegoż spisu o 62.700 centn. metr. większy niż wedle sprawozdania zeszłorocznego. Wiadomo już z telegramu, że *Neue freie Presse* w sprawozdaniu własnym, które jutro się pojawi, oblicza obrót cały na 430.000 centnarów metr., a wedle niej obrót samej pszenicy także jest większy niż w roku zeszłym, choć tylko o 40.000 centn. metr. w towarze gotowym, do którego jednak dodaje jeszcze 30.000 centn. metr. towaru terminowego, której to różnicy spis sekretaryatu giełdowego nie czyni. Co do su-

*) Transakcje są zawierane rzeczywiście z odstawa do różnych miejscowości; dla wyrażenia jednak cen w ogólnych liczbach poobliczałem je na *pari as* jednej miejscowości, w czem trzymałem się zasady, aby ceny płodów galicyjskich przedstawiały się tak, jakie są rzeczywiście w kraju samym. *Przyp. sprawozdawcy.*

my obrotu płodów galicyjskich także przypominam telegramy moje.

Wedle wydanego wczoraj drugiego spisu uczestników w targu było ich jeszcze 751, a więc razem z obu spisów 2900 uczestników. Z tej ogólnej liczby przypadało na sam Wiedeń bez najbliższych miejscowości okolicznych 893, na Galicyę 68, na zagranicę 221. Było więc o cały tysiąc uczestników mniej, niż w roku zeszłym; natomiast liczba uczestników z Galicyi (w roku zeszłym 38 czyli właśnie 1 pret.) podniosła się o 29, tak, że stanowiła 2,34 pret. liczby ogólnej.

Wiedeń, *) 31 sierpnia. (Tel. pryw.) Oprócz zakomunikowanych notat sekretaryatu tutejszej giełdy zbożowej, według dzienników tutejszych na między-narodowym targu zbożowym dokonane jeszcze zostały następujące transakcje o produkta galicyjskie: Pszenicy 800 centn. metr. po 11 zł. 65 ct. z dostawą do Krakowa, 1000 centn. po 11 zł. 75 ct. z dostawą do Lwowa, żyta 500 cent. po 7 zł. 75 ct. do Tarnopola, 200 po 7 zł. 85 ct. do Lwowa, owsa 500 po 6 zł. 50 ct. i 300 po 6 zł. 75 ct., do Oświęcimy, rzepaku 300 po 13 zł. 15 ct. do Tarnowa, 600 po 12 zł. 60 ct. do Lwowa i 600 po 12 zł. 25 ct. do Tarnopola. Otrąb 1.000 centn. pośledniego towaru po 4 zł. 35 ct. do Lwowa. Ponieważ wszystkie te notacje pochodzą od handlarzy, można zatem ceny uważać za wyższe średnio o 25 centów. Według niedokładnych jeszcze notacji sekretaryatu giełdy zbożowej ogólna suma obrotu wszystkich produktów wynosi 270.000 centn. metr., w tej liczbie 17.800 galicyjskich. *Neue fr. Presse* oblicza obrót całkowity na 430.000 centn. metr., w tej liczbie 23.600 galicyjskich. Szczegółowe urzędowe sprawozdanie targowe wydanem będzie dopiero dzisiaj w południe.

Wiedeń, 1 września. (T. pr.) Wydane wczoraj wieczorem oficjalne sprawozdanie targowe oblicza w sposób następujący efektywny obrót towarów, przyczem nadmieniam się, że nie wchodzi tu w rachubę transakcje terminowe: Pszenicy 170.000 centn. metr., z tej 25.000 centn. metr. galicyjskiej. Żyta 20.000 centn. metr. Jęczmienia 180.000. owsa 40.000, rzepaku 20.000, makuchów 10.000, otrębów 27.000 centn. metr., cały przeto obrót wynosił 467.000 centn. metr. czyli o 150.000 centn. metr. więcej, niż wykazuje przeszłoroczne oficjalne sprawozdanie. Tegoroczne sprawozdanie przedstawia rzecz w świetle przesadnym; pewnem jest tylko, że obrót w pszenicy był większy niż roku zeszłego.

Dzisiaj rozpoczyna się targ zbożowy w Peszcie, dnia 6 września w Wielkiej Kanisszy, obu targom przepowiadają tylko skromne powodzenie, natomiast targowi zbożowemu we Lwowie wróżą przebieg pomyślny, gdyż towar galicyjski, jaki widziało na tutejszym targu, był niezwykle przedni, a ceny galicyjskich punktów centralnych były rozsądne. Opierając się na tych danych, można spodziewać się liczne go zjazdu obcych kupców i silnego obrotu.

* Walne Zgromadzenie Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego i Towarzystwa gospodarczo-rolniczego krakowskiego odbędzie się bezpośrednio po targu zbożowym i wystawie była dnia 21 września b. r. i dni następnych we Lwowie. Na porządku dziennym zamieszczone będą kwestye następujące: 1. Kwestya melioracyj, względnie rozbiór projektu do odrębnej ustawy (o popieraniu melioracji przez państwo); 2. Kwestya istniejących stosunków elowych i wpływu ich na produkcję rolniczą kraju naszego; 3. wnioski ankiety obszerniejszej w sprawie urządzenia stałej seryj dorocznego jarmarków wiosennych na konie; 4. sprawa podniesienia chowu bydła rogatego, względnie rozbiór tej kwestyi ze stanowiska ogólnego-gospodarczego kraju, pod względem pomocy, jaką kraj

*) Depeszę tę powtarzamy dzisiaj, była bowiem umieszczoną w jednej tylko części wczorajszego nakładu. *P. Red.*

od państwa żądać ma prawo i pod względem dalszego w tej sprawie działania. W końcu 5. wnioski oddziałów i członków, o ile na dni 10 naprzód nadesłane zostaną. Pierwsze posiedzenie odbędzie się dnia 21 września b. r. o godzinie 10tej przed południem w wielkiej sali ratuszowej.

OSTATNIA POCZTA

Obradujące już sejmy krajowe — pisze *Wiener Abendpost* — pracują z godną uznania pilnością. W sejmach dalmatyńskim i tyrolskim zostały poszezególnie przedmioty, znajdujące się na porządku dziennym, częścią przekazane komisji, częścią merytorycznie załatwione, przyczem objawiło się między większością jak najlepsze porozumienie. Na onegdajszym posiedzeniu sejm tyrolskiego Wydział krajowy przedłożył wszystkie zamknięcia rachunków za rok 1880 i preliminarz na rok 1882, poczem sejm przystąpił do wyboru komisji redakcyjnej, budżetowej, petycyjnej, ekonomicznej, gminnej i sanitarnej. Najbliższe posiedzenie zapowiedział marszałek na dzisiaj.

W Wiedniu rozpoczęły się obrady nad wspólnym budżetem. W tych dniach odbyła się w ministerstwie spraw zagranicznych konferencya ministrów. W najbliższym czasie będą dalej prowadzone obrady nad przedłożeniami dla delegacji wspólnych.

Posel chiński Li-Fong-Pao, jego sekretarz i *attaché* wojskowy opuścili onegdaj Wiedeń i udali się do Berlina. Przed odjazdem składał posel chiński wizyty wielu osobom, z którymi zrobił znajomość na obiedzie dworskim.

Do *Pol. Cor.* donoszą z Belgradu, że ks. Milan serbski i księżna Natalia przybędą dnia 4 września z Ischl do Wiednia i po kilkudniowym w stołey pobycie powrócą do Belgradu.

Doniesienie dzienników wiedeńskich o dymisji ambasadora na dworze londyńskim hr. Karoliego i zastąpienia go przez hr. Wimpfena nazywa *Fremdenblatt* najzupełniej nieuzasadnioną. W ministerstwie spraw zagranicznych nie o tem nie wiadomo.

Z Ischl donoszą, że 28go sierpnia p. minister Dunajewski udał się do Ebensee, aby zwiedzić tamtejsze saliny. Z powodu obecności pana ministra wszystkie gmachy rządowe jak i domy prywatne były pięknie i malowniczo przystrojone chorągiewami i kwiatami. Wieczorem zaś miasteczko jaśniało iluminacją.

W sprawie misyi br. Lapenny odbiera *Tress* z strony „jak najlepiej poinformowanej“ następujące wyjaśnienie: W Bośni i Hercegowinie został wprowadzić zaprowadzony austriacki kodeks karny z niektórymi miedmi zmianami, natomiast nie obowiązuje tam ordynacya cywilna. Ztąd taki rezultat, że gdy w pierwszym kierunku nie podnosili się zażalenia, w drugim liczne zachodziły skargi i to przeważnie ze strony ludności mahometaniskiej. Z powodu braku wszelkich stałych norm wyroki w różnych sądach bywają wydawane wedle różnych reguł, skutkiem czego wyraża się zamieszanie i niepewność prawa. Celem zaradzenia tym niedogodnościom, utworzył wspólny minister skarbu Szlavy z urzędników austriackiego i węgierskiego ministerstwa sprawiedliwości, dalej z jednego członka komisji bośniackiej i jednego członka bośniackiego stanu sadowniczego mieszaną komisję, a na jej przewodniczącego powołał br. Lapennę. P. Lapenna uczynił zadość wezwaniu, postawił jednakże za warunek, iż pierwiej obezna się osobiście z stosunkami sadownictwa w krajach okupowanych. Za kilka tygodni powróci br. Lapenna z podróży i weźmie następnie udział w obradach pomienionej komisji.

Z Semlina donoszą *Pol. Cor.*, że ban kroacki hr. Pejaczewicz, który objeżdża obecnie przyłączone świeżo do Kroacji okręgi Pogranicza wojskowego, wyraził w czasie inspekcji władz tamtejszych i urzędów przekonanie, iż w organizacyi administracyi Pogranicza nie brak warunków, które umożliwią mu niezawodnie przy energicznem ze strony organów rządowych poparcu i współdziałaniu ludności zapewnienie jej niebawem pełnego uczestnictwa w pracach konstytucyjnych, gdyż zupełne połączenie i zlanie administracyi w obu krajach nie może natrafić na większe trudności. Wobec różnych deputacyj kładł ban na to nacisk, że misję swoją spełni wedle intencji Najj.

Pana, i że będzie uwzględniał przedewszystkiem kwestye narodowo-ekonomiczne, chcąc tym sposobem okazać należne względy krajowi i ludności, która ma tak świetną za sobą przeszłość i która odznaczała się zawsze wiernością dla tronu. W końcu podziękował deputacyom za lojalne manifestacye, jakie objawiły się wszędzie w czasie jego podróży inspekcyjnej.

Cała prasa, a głównie węgierska, zajmuje się pilnie podróżą hr. Andrassego do Sinai, gdzie obecnie przebywa dwór rumuński.

Pester Lloyd donosi, że hr. Andrasz odwiedził onegdaj ministrów w Bukareszcie i po jednogodzinnej konferencyi z Ro-ettim przyjmował dwóch dziennikarzy węgierskich, którym oświadczył z naciskiem, że przyjechał do Bukaresztu jako człowiek prywatny. Więści o agitacyach rumuńskich hr. Andrasz uważa za bezzasadne. Węgry i Rumunia mają wspólny interes walczyć przeciwko prądowi panslawistycznemu.

Z Warszawy donoszą, że skład osobisty zarządu drogi żelaznej Dąbrowskiej ma być następujący: Prezes: Zygmunt Wielopolski; członkowie: Bloch, Rau, St. Karski i A. Goldstand. Oprócz tego ogólne zgromadzenie wybierze 4 zastępców, pomiędzy którymi figuruje jeden z głównych założycieli dyrektor Banku międzynarodowego w Petersburgu Władysław Laski, któremu zostanie powierzona reprezentacya interesów towarzystwa w Petersburgu. Oprócz p. Laskiego na zastępców zostaną zapewne wybrani: Rodryk hr. Potocki i hr. Plater.

Roboty około kolei Demblińsko-Dąbrowskiej nie rozpoczyna się w tym roku, lecz dopiero w przyszłym. Obecnie inżynierowie zajęci są wytknięciem linii i oznaczeniem kosztów budowy, podług których dopiero ostatecznie ustanowionym zostanie stosunek finansowy rządu do towarzystwa.

Jak już donieśliśmy wczoraj w telegramie, umieszczonym w części nakładu, wydział finansów królestwa Polskiego istniejący w ministerstwie skarbu nie będzie zniesiony, lecz wcielony do ogólnej administracyi.

Z Petersburga otrzymuję *Presse* telegram donoszący, że stanowisko hr. Ignatiewa jest zachwiane i że hr. Szuwałow odzyskał zaufanie cara, tak że wybór następcy hr. Ignatiewa odbędzie się za jego poradą. Do tego telegramu *Presse* dodaje uwagę, że nadszedł on w zmodyfikowanej formie i że całą noc przeleżał w urzędzie telegraficznym petersburskim, nim został wyeksperymentowany. Okoliczności te jeszcze bardziej osłabiają wiarę w zawarte w telegramie doniesienia, już same przez się nieprawdopodobne.

Hr. Ignatiew postanowił zwołać komisję, która ma zająć się obmyśleniem środków odpowiednich celem zmniejszenia pijaństwa między ludem. W skład tej komisji wejdą delegowani ministerstwa spraw wewnętrznych, domen, finansów i 24 przedstawicieli ziemstw.

W części nakładu podaliśmy wczoraj telegram z Petersburga, donoszący, że gubernator petersburski Łutkowski, pozostaje na swem stanowisku.

W jednej tylko części nakładu wczorajszego zamieściliśmy wiadomość telegraficzną, że urzędowy berliński *Reichsanzeiger* ogłosił, iż ks. dr. Korum przez *brevé* papieskie z d. 16 b. m. mianowany został biskupem trewiskim i że urzędowy patent z uznaniem cesarskiem z daty 29 b. m. został mu przez ministra wyznań wręczony. Ks. biskup Korum odwiedził także ministra spraw wewnętrznych Puttkammera. Audyencya u cesarza miała miejsce onegdaj.

Germania potwierdza wiadomość, że zamierzonym jest ustanowienie stałej reprezentacyi Niemiec przy papieżu, nie ma to być jednak uważanem jako ustępstwo dla kościoła wymagające wzajemnych koncesyj. Ostatecznym celem porozumienia pozostaje zmienienie ustaw majowych: zmienienie a nie zupełne zniesienie ustaw majowych. Na to kładzie nacisk inspirowany korespondent berliński do *Politische Correspondenz*, który między innemi tak pisze:

„Niemiecka prasa a z nią większa część stronnictw znalazła się wobec rozwoju tak zwanej walki wyznaniowej w dziwną niejasność i bezradność. Co bądź piszą i mówią, tyle jest pewnem, że o zasadniczem poddaniu się kurji, o uroczystym uznaniu praw majowych, a nawet o udzieleniu biskupom ze strony Stolicy św. instrukcyj, aby prawom tym byli posłuszni, nie mógł myśleć ani też nie myśli żaden człowiek rozsądny. Tak samo jednak wykluczona jest myśl, aby państwo zdecydowało się na zniesienie ustawodawstwa majowego i przeniesienie na całe państwo niemieckie wszystko obejmującego

prymatu papieża nieomylnego. Można przyjąć, że kanclerz nigdy nie podzielał nadziei, iż uda się państwu odnieść formalne zwycięstwo, dla którego wywalczenia należałoby inne wprowadzić w ruch siły, niż są niemi prawa majowe. Z drugiej jednak strony należy przyjąć za pewnik, że kanclerz wiedział o tem dobrze, iż rozsądniejsza część katolików nie ludziła się tem bynajmniej, aby państwo miało uznać się kiedykolwiek za stronę formalnie pokonaną. Jeśli przeto wykluczona jest najzupełniej możność zakończenia walki za pomocą zasadniczego podbicia jednej ze stron walczących, jak to stwierdzonem zostało w listach cesarza i papieża, coż pozostaje innego ks. Bismarckowi, jak uciec się do t. z. *modus vivendi*, który zdaniem kanclerza jedynie jest możliwy w obecnym wypadku?

Z Drezną piszą do *Pol. Cor.*: Króla Alberta przedstawili różne dzienniki jako pośrednika osobistego w całym szeregu spraw politycznych, znajdujących się na porządku dziennym, a doniesieniem tym wierzono głównie z tego powodu, iż nie za przeczekano im oficjalnie — a dalej doniesienie, że król saski za porozumieniem z zaprzyjaźnionymi z nim ścisłymi monarchami Austrii i Niemiec, dał pierwszy impuls do tyle dzisiaj głośniejszego i tylekroć rozbieżnego projektu zbliżenia się Włoch do niemiecko-austriackiego związku. Jesteśmy w położeniu stwierdzenia wobec tych i innych podobnych pogłoszek, że król Albert w czasie swego pobytu we Florencji, gdzie spotkał się z królem Humbertem, wyraził wyprawdę nadzieję, iż będzie mógł powitać niebawem króla włoskiego w Saksonii, że zresztą król Albert nie miał powodu występowania ani w kwestyi przymierza, ani w kwestyi zażegnania tak zwanego kulturkampfu w roli jawnego pośrednika.

W kołach dyplomatycznych paryskich jak zapewnia dziennik *National*, mówią, że poseł francuski przy stolicy apostolskiej, Desprez, zostanie zastąpionym przez byłego ministra oświecenia Bardoux, który w odbytych obecnie wyborach nie został wybrany do Izby.

Od granicy marokańsko-algierskiej i z terytorium Tell dochodzą według marsylskiego telegramu *Presse* niepomyślne wiadomości. Położenie wojsk francuskich w tych stronach jest trudnem. Sułtan marokański, chociaż zapewnia o swem pokojowym usposobieniu, zdaje się potajemnie popierać powstanie. W tych czasach właśnie obdarzył oznakami honorowymi i awansem niektórych Kaidów nieprzyjrzanych Francuzom.

Pułkownik Negrier żąda posiłków, ponieważ kolumna jego jest zbyt słaba a powstanie prawdopodobnie przybierze większe rozmiary. Według powyżej wspomnianego telegramu marsylskiego ministerstwo wydało już rozkaz, aby niektóre okręty transportowe w Marsylii i Tulonie były gotowe do dalszej przesyłki wojska.

W Dublinie w poniedziałek odbył się bankiet na cześć Dillona, jednego z przywódców ligi irlandzkiej, który niedawno uwolniony został z więzienia. Dillon oświadczył, że zamierza czasowo usunąć się od spraw publicznych, ponieważ niepodziela zapatrywań Parnella, który zalecał przynajmniej próby skuteczności bilu irlandzkiego.

Z Cork i Tipperary donoszą o kilku ważniejszych przestępstwach agrarnych.

Według telegramu z Genewy, który wczoraj podaliśmy w części nakładu, ks. Krapotkin jeszcze nie opuścił Genewy i dekret wydający nie został mu jeszcze doręczony. Prawdopodobnie daną mu będzie kilkudniowa zwłoka dla uregulowania interesów. Krapotkin jest oskarżony, że fabrykował znane telegramy o zamachu do dziennika *Intransigeant*.

Król włoski w towarzystwie ministra wojny wyjeżdża w d. 5 b. m. do Padwy na wielkie manewry wojsk włoskich, które trwać będą do d. 11 b. m.

Z Jass donoszą do Bukaresztu o zaszczeniu naruszeniu granicy rumuńskiej przez żołnierzy rosyjskich w Mołdawii. Miejsca tego wypadku telegram nie podaje. Naruszenie granicy nastąpiło w ten sposób, że warty rosyjskie strzelały do rybaków rumuńskich, którzy łowili ryby na rumuńskim wybrzeżu Prutu. Jeden z rybaków, ojciec licznej rodziny, został zabity.

Pomiędzy Turcją i Serbią prowadzą się układy w celu przedsięwzięcia wspólnych środków przeciw rozbójnictwu na turecko-serbskiej granicy

Donoszono już dawniej, że Turcja zamierza podnieść swoje poselstwo w Madrycie do stopnia ambasady. Obecnie donoszą, że dla zrównoważenia kosztów, które ztąd powstaną, Porta zamierza znieść poselstwa tureckie w Belgii, Holandyi i Szwecyi, gdzie Turcja nie ma żadnych szczególnych interesów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Berlin, 31 sierpnia. Cesarz przyjmował biskupa trewirskego ks. Koruma w obecności ministra wyznań.

Petersburg, 31 sierpnia. *Prawit. Wiestnik* ogłasza następujące nominacje: Minister dworu cesarskiego hr. Adlerberg II ze względu na stan zdrowia uwolnionym zostaje od obowiązków, a na jego miejsce mianowany hr. Woroncow-Daszkow. radea stanu Koniar, dotychczasowy gubernator archangielski, mianowany gubernatorem Bessarabii, ks. Szachowskij gubernatorem czernichowskim.

Paryż, 31 sierpnia. Celem okupacji Hammametu dwa bataliony wojska wsiadły na okręty w Golecie.

Liczna banda Arabów zaczęła znowu kolumnę pułkownika Correarda, została jednak odparta z wielką stratą.

Rzym, 31 sierpnia. Mancini przesłał reprezentantom włoskim za granicą urzędowy komunikat z d. 20 b. m. w sprawie zgromadzeń ludowych przeciw ustawie gwarancyjnej z okólnikiem, w którym podnosi, że komunikat ten wydanym został z własnej inicjatywy rządu.

Wiedeń, 1 września (Tel. pr.) Przedłożenie rządowe, zawierające kwestyonaryusz do sejmów w sprawie reformy administracyjnej, obejmuje sześć pytań wraz z motywami. Pytania te opiewają:

1) Czy zrobione doświadczenia wskazują jako rzecz potrzebną lub pożądaną wyłączenie niektórych lub wszystkich przedmiotów policyi miejscowej z samostannego zakresu działania gmin i przeniesienie tych przedmiotów w zakres poruczonego działaniu gminy a po-jedynczych z nich w zakres działania władzy politycznej?

2) Czy ustanowienie reprezentacji powiatowych, jako wyższej autonomicznej instancyi wobec gmin i w właściwych sprawach powiatowych, nie odpowiadałoby praktycznej potrzebie, suponując, że okręgi reprezentacji państwowych zastosowaneby zostały do obecnych okręgów politycznych i że starosta stanąłby miał na czele całej reprezentacji powiatowej lub wydziału powiatowego i objął kierownictwo spraw?

3) Czy działalność reprezentacji powiatowych nie mogłaby być w ten sposób uregulowaną, ażeby reprezentacje te ostatecznie zarządzały i orzekały tak w sprawach samostannego zakresu działania gmin jak i w sprawach powiatowych?

4) Czy w pewnych wypadkach nie powinaby rozstrzygać w ostatniej instancyi polityczna władza krajowa przy udziale członków Wydziału krajowego i pod przewodnictwem szefa kraju?

5) Czy także i w sprawach policyi miejscowej tok instancyi nie powinienby kończyć się na orzeczeniu politycznej władzy krajowej?

6) Czy nie należałoby ustanowić pewnych warunków co do przyjmowania stałych urzędników powiatowych lub wymagać od nich pewnej kwalifikacyi?

Budapeszt, 1 września. (T. pr.) Na podstawie otrzymanych informacji *Pester Lloyd* kategorycznie zaprzecza pogłoskę, jakoby hr. Karolyi ustąpić zamierzał z ambasady londyńskiej.

Berlin, 1go września. Biskup Korum odjechał do Trewiru.

Przywrócenie regularnej administracyi dycezyj w Paderbornie i Osnabrücku, oraz obsadzenie stolicy biskupiej w Trewirze *Nordd. Allg. Ztg.* przypisuje usposobieniu pojednawczemu, panującemu obecnie w Berlinie i Rzymie. W ciągu lata r. b. związane przez wysłanników niemieckich poufne pertraktacje obudziły nadzieję, że co do ważnych punktów będzie można znaleźć praktyczny *modus vivendi*, nie pociągający za sobą dla żadnej ze stron traktujących konieczności zejścia z zasadniczego stanowiska. Wysłannik niemiecki Schlösser z polecenia ministerstwa spraw zagranicznych powrócił do Rzymu, celem poufnego omówienia tych punktów, w których dalsze wzajemne koncesye są możliwe. Należy się spodziewać, że to posłuży za podstawę do dalszych decyzji rządu, w przedmiocie obsadzenia wakujących jeszcze stolic biskupich i przedłożenia, które mają być wniesione do zebrać się mającego sejm.

Londyn, 1 września. Z Capetown pod dniem wczorajszym donoszą, że parowiec *Feuton* (?) należący do Union-Ship Company, który w poniedziałek przybył z Anglii i odpłynął dalej do zatoki Algoa w południowej Afryce, rozbił się pod przylądkiem Quoin. Z osady i pasażerów, których liczba wynosiła razem 200 osób, tylko 27 ocalało się w czółnach. Angielska korweta *Dido* natychmiast odpłynęła na miejsce wypadku.

Tunis, 1 września. W Sfaksie w d. 27 z. m. rozstrzelano dwóch agitatorów podburzających do powstania.

Kair, 1 września. *Moniteur d'Egypte* ogłasza oświadczenie posłuszeństwa dla rządu kedywa podpisane przez oficerów armii.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 sierpnia 1881, godzina 2 m. 34. Losy kredytowe 182.25. Węg. akcje kredyt. 344.50, Akcje anglo-aust. 161.50, Akcje banku Union 150.—, Akcje kolei Karola Ludwika 323.50, Akcje kolei północnej 232.—, Akcje kolei południowej 148.—, Akcje kolei Alfeld. 174.—, Akcje kolei Elzbiety 213.75, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 18.50. Akcje kolei węg. północno-wschodniej 168.50, Wiedeńskie losy 133.50, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państwa w złocie 97.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101.50, Losy regulacyi Cissy 114.—, Losy tureckie 26.25, Węgierska renta 117.85, Akcje banku związkowego 140.20, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.25 1/4, Węgierskie losy 123.75, Marka niemiecka —. Usposobienie najlepsze.

Wiedeń, 31 sierpnia 1881, godz. 4 min. 30. Akcje kredytowe —, Anglo-Austriackie —, Unionsbank —, Kolei Karola Ludwika —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1860 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —. Usposobienie —.

Wiedeń, 1 września 1881, godzina 10 m. 45. Akcje kredytowe 351.—, Anglo-Aust. 161.50, Akcje banku Union 150.—, Kolei Karola Lud. 323.80, Południowa 148.— Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 3.39 3/4, Rubel papierowy —, Usposobienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z dnia 31 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.80 do 13.— zł., żyto 9.75 do 10.20 zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37.25 do 37.50 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12.65 do 12.70 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) 13.50 do — zł. — Berlin: Pszenica zółta (na lipiec) 232.50 m., żyto — m., spirytus 58.50 m., olej rzepakowy 57.20 m., — Szczecin: Pszenica —, rzepak —. Paryż: maki 159 kilogr. 71.60 fr., olej rzepakowy 82.75 fr., spirytus — fr. — Wrocław: Pszenica —, żyto —, owies —, spi-

rytus —, kukurudza —. Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne. z dnia 1 września 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 735.9 mm Psychrometr suchy + 11.7°C. Psychrometr wilgotny + 10.4°C. Prężność pary 8.6 mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 4. Wiatr NEI Ozo 1.

Temperatura powietrza + 9.3°C Barometr opada. Stan barometru nad poziom morza 76.99 mm.

Przyjechał do Lwowa. dnia 30 sierpnia 1881.

Hotel George'a. Pp M. hr. Grocholski z Wołynia J. Prus Jabłonowski ze Stanisławowa S. Karszewicz z Podola ressyjskiego D. Mayer ze Szlaska Dr J. Kisermaan z Proskurowa. S. Smolikowski z Warszawy

Hotel Europejski. Pp. W. Zagórski z Popelnik S. Kerski z Tarnopola. L. Bryliński z Rosyji S. Brykczynski z Paçykowa. J. Pohorecki z Sanoka

Hotel Langa. Pp. M. Łukasiewicz z Podhajek K. Krzysztofowicz z Podhajcyk

Hotel Angielski. Pp. J. Grocholski z Osełdowa E. Pohorecki z Królestwa polsk M. Galoff z Krakowa F. Suchodolski z Tomaszowie H. Janko z Hoszan K. B. niecki z Kornie. P. Sas Zubrzycki z Lisowie W. H. Degenfeld z Serajewu.

Hotel Warszawski. Pp G. Wysoczański z Laszek solnych. Dr A. Walgórski z Przemyslan Dr A. Rodaki wicz z Kopeczyuic

Hotel Krakowski. Pp. A. Truskowski z Bułowca. L. Wolf z Radaue

Odjechali ze Lwowa.

Pp T. hr. Czosnowski do Brodów. E. hr. Borkowski do Sucheji woli D. br. Kapri do Seweryaki O. br. Karsdorf do Rosyji W. Stojowski do Rosyji. B. Popper do Weidziera

Pociągi kolejowe. **Przychodzą do Lwowa.** Według południka poszteńskiego.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany);

Odchodzą ze Lwowa. Według południka poszteńskiego.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 29 w nocy (pociąg mieszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany) o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg m);

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską”, wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia), otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 31 sierpnia 1881

	płaca		żądaj	
	waga aust.			
	gr.	st.	gr.	st.
1. Akcje za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	322	75	326	—
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	181	50	184	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309	—	313	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	260	—
bez kuponu				
2. Lisy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	85	102	85
" " " 4 pr. w. a.	96	40	97	40
" " " 5 pr. okresowe	101	85	102	85
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	50	103	50
" " " 5 pr. w. a. wyl.	102	75	103	75
" " " 10 pr. premii	103	75	106	—
Lisy dłużne g. Z. kr. w. 6 pr. w. a.	103	75	106	—
bez kuponu bieżącego				
3. Lisy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
bez kuponu				
4. Oblig. za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	101	40	102	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	102	50	103	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	—
5. Losy miasta Krakowa				
" " Stanisławowa	19	50	21	50
	24	—	26	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	51	5	61
Dukat cesarski	5	53	5	63
Napoleondor	9	34	9	44
Półimperyal	9	56	9	66
Rubel rosyjski srebrny	1	50	1	65
" " papierowy	1	24 1/2	1	26 1/2
100 marek niemieckich	57	30	58	—
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 29 sierpnia 1881.

1. Dług państwa:		płaca		żądana	
Jednolity dług państwa w banknot.					
maj-listopad		76.85	77.—		
luty-sierpień		76.85	77.—		
Jednolity dług państwa w srebrze					
styczeń-lipiec		77.65	77.80		
kwiecień-październik		77.65	77.80		
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.		122.25	123.—		
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.		131.25	131.75		
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.		133.—	133.50		
" " 1864 po 100 zł.		175.75	175.75		
" " 1864 po 50 zł.		173.50	174.50		
Renty Com. po 42 lir. austr.		30.—	—		
Lisy zastaw. domen państw. po 120					
zr. 5 pr.		144.25	144.75		
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.		101.75	101.25		
Renta papierowa 5% z r. 1881		95.10	95.25		
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr		93.70	93.85		
2. Obligacje indenn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)					
Czech		106.—	106.50		
Bukowiny		102.—	103.—		
Galicji		100.50	102.—		
Niższej Austrii		105.50	106.50		
Siedmiogrodu		97.—	98.—		
Węgier		98.—	98.50		
3. Akcje.					
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120		159.25	159.50		
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.		350.80	351.—		
Niższ.-aust. tow. eskont. po 500 zł.		850.—	855.—		
Gal. banku hip. po 200 zł.		—	—		
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.		—	—		
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.		—	—		
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.		830.—	831.—		
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze		—	—		
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. k.		617.—	619.—		
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.		212.75	213.50		
Kol. Praszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.		—	—		
Poln. Tow. żegl. par. d. Dun. po 1000 zł. w. a.					
" "					

płaca		żądaj	
Keglevicha po 10 zł. m. k.		16.50	
Losy miasta Krakowa		20.25	
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.		23.50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.		40.50	
Pańsiego po 40 zł. m. k.		41.—	
Fundacja szpitala Areyks. Rudolfa		19.50	
Salma po 40 zł. m. k.		51.25	
St. Genois po 40 zł. m. k.		47.50	
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)		25.40	
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.		127.50	
po 50 zł. w. a.		84.50	
Waldsteina po 20 zł. m. k.		30.50	
Windischgrätz po 20 zł. m. k.		41.75	

7. Wskaz. (na 3 miesiące).

Augsburg na 100 zł. w. p. n.		—	
Berlin na 100 mark w. p. n.		—	
Frankfurt na 100 mark w. p. n.		—	
Hamburg na 100 mark w. p. n.		—	
Londyn na 10 ft. szł.		117 85	
Paryż na 100 fr.		48.52 50	

Kurs złotych.

Dukat cesarski men.		5 57.—	
pełnej wagi		5 60.—	
Korona		9 37.—	
20-frankówka		9 37.—	
Rosyjski imperyal		9 61.—	
Talar związkowy		—	
Srebro		—	

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 31 sierpnia 1881.

zł.		gr.	
Jednolity dług państwa w banknotach		76 70	
" " " w srebrze		77 45	
Renta w złocie		93 60	
Losy pożyczki z roku 1860		131 75	
Akcje banku austro-węgierskiego		824 —	
" " kredytowego		350 40	
Londyn		117 90	
Srebro		—	
Napoleonor		9 38 1/2	
Dukat cesarski men.		5 61	
100 marek niemieckich		57 15	

Dziennik Urzędowy.

(6215 1—3) **E d y k t**

L. 11526. O k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Markusa Herzoga kupca towarów bławatnych w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. radcę sądu krajowego Laseka a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata Dra Horowitza.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 26go sierpnia 1881 przed Komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

O. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 7go października 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u Komisarza konkursowego podług przepisów ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodyliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 28 października 1881 o godzinie 10tej rano w biurze Komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pob

6169 3—3) **Obwieszczenie**

L. 5706. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredyt. włość przeciw Wasylowi Nazarykowi w kwocie 133 zł. 67 ct. w dniach 30 września, 28 października i 2 grudnia 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 6 we Wefykiem położonej, każdym razem o godzinie 10tej rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 300 zł. a zakładem 30 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej. Nabywca obowiązany będzie położyć ceny kupna zaraz po licytacji złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądać.

Kuratorem wierzyteli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 10 sierpnia 1881.

(6146 3—3) **E d y k t.**

L. 4069. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 146 zł. 6 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 89 subr. 57 w Leszczynie położonej, dłużników Melanii Myć i Rozalii Wyszywanej własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włość. dnia:

1go września
13go października 1881
8go listopada

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. w. a. lub wyżej teżej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6145 3—3) **E d y k t.**

L. 3029. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 49 zł., przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 41 w Rudzie położonej, dłużnika Pawła Przyka własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia:

9go września
13go października 1881
8go listopada

każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej, lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 23 maja 1881.

(6159 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6992. C. k. sąd powiatowy w Haliczu ogłasza, że na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 160 subr. 23 w Jezupolu położonej, dłużnika Jurka Buśka własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia

1go września
11go października 1881
25go października

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. w. a. lub wyżej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy Halicz dnia 21 stycznia 1881.

(6160 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2977. C. k. sąd powiatowy w Kętach podaje do wiadomości, że względem wydzierżawienia dostawy żywności dla tutejszo-sądowych

aresztantów i inkwizytów na czas od 1go stycznia 1882 do 31 grudnia 1882 odbędzie się publiczna licytacja w sądzie tutejszym dnia 19 września i dnia 26 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Stan więźni wynosi 10 do 12 osób.

Kaucja przed licytacją w gotówce złożę się mająca wynosi 40 zł. w. a.

Warunki licytacyjne mogą być przejrane w tutejszo-sądowej registraturze.

Kęty dnia 22 sierpnia 1881.

(6154 3—3) **E d y k t.**

4068. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 73 zł. 6 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 19 subr. 99 w Nahoryniu położonej dłużników Jana Kuzyszynego i mał. Piotra Sauki i Hrynja Kuzyszynów własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 1 września, 13 października i 8 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9tej przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6153 3—3) **E d y k t.**

L. 4165. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 234 zł. 39 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 37 subr. 36 w Rudzie położonej dłużnika Danyła Wówka własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 1 września, 13 października i 9 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9tej przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 27 czerwca 1881.

(6152 3—3) **E d y k t.**

L. 4164. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 3 rat po 68 zł. 71 ct. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 699 zł. 9 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 6 subr. 35 w Stankowcach położonej dłużnika Onufrego Kochana własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 1 września, 13 października i 8 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1500 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 24 czerwca 1881.

(6151 3—3) **E d y k t.**

L. 4166. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 234 zł. 39 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 17 subr. 22

w Stankowcach położonej dłużnika Gabryela Palyka własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 1 września, 13 października i 9 listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 27 czerwca 1881.

(6179 3—3) **E d y k t.**

L. 3034. W dniu 20 września 1881 o godz. 10 z rana przeprowadzoną zostanie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 14 i 15 16 w Woli Wadowskiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiących do dłużników Józefa Kapinosa, Jana Kapinosa, Wojciecha Strycharza należących pod warunkami rezolucyj. ts. z dnia 17 sierpnia 1879 l. 3596 dozwoleńmi celem ściągnięcia pretensji Izaka Wolfa w kwocie 40 zł. w. a. z pn.

C. k. Sąd powiatowy Radomyśl 23 czerwca 1881.

(6148 3—3) **E d y k t.**

L. 4066. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 318 zł. 10 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 85 subr. 13 w Leszczynie położonej dłużników mał. Maryi, Fedia i Jewdochy Boryk własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia: I. 1 września, II. 13 października, III. 8 listopada 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 800 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10%, ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6147 3—3) **E d y k t.**

L. 4070. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 109 zł. 54 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 113 w Strzeliskach położonej leżących masy po Pawle Ochockim własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia: I. 1 września, II. 13 października, III. 8 listopada 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10%, ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6084 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5489. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięwzięcie w dniach 10 października, 15 listopada, i 13 grudnia 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. C. 149 w Kamieniu położonej.

Zakład wynosi 11 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzania.

Nisko dnia 29 czerwca 1880.

(6150 3—3) **E d y k t.**

L. 4071. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 433 zł. 70 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 5 subr. 11 w Stankowcach położonej, dłużnika Wasyla i Fewronii Kochan własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia

1go września
13go października 1881
8go listopada

każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1000 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10%, ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. Registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6144 3—3) **E d y k t.**

L. 2288. C. k. sąd powiatowy w Boryni uwiadamia, że w dniach

4go września
3go października 1881
3go listopada

każdym razem o godzinie 11 przed południem przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności Wolfa Brenesa pod l. k. 91 i 74 w Siankach i Jaworowie położonej na zaspokojenie pretensji c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena szacunkowa 1200 zł.

Wadyum 10%.

Resztę warunków, akt opisanie i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Borynia 2 lipca 1881.

(6041 3—3) **E d y k t.**

L. 3472 C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż 10go maja 1866 Paraszka Oleksów w Słobodzie Bołszowieckiej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarła, ponieważ miejsce pobytu Iwana Aleksandrowa wiadomem nie jest, przeto wzywa się tegoż, by w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie się zgłosił i deklarację do spadku wniósł, gdyż w razie przeciwnym pertraktacja spadku ze zgłoszonemi się spadkobiercami i z kuratorem Romanem Oleksów dla niego ustanowionym przeprowadzoną będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Bursztyn 6 sierpnia 1881.

(6149 3—3) **E d y k t.**

L. 4067. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 109 zł. 54 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 17 subr. 96 w Nahoryniu położonej, dłużników Paraszki Jaworskiej mał. Kaśki, Sawki Motryny tudzież i Iwasia Kuzyszynów własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia: I. 1 września, II. 13 października, III. 8 listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10%, ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania realności przejrzeć można w tut. registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzyteli do rąk własnych, tudzież którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej się mającej, lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwalała doreczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

Chodorów 25 czerwca 1881.

(6162 3—3) **E d y k t.**

L. 4358. Dnia 26 września; 31 października i wreszcie dnia 30 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacja realności wiejskiej pod l. 61 w Borku wielkim egzekuta Michała Pichla własnej na zaspokojenie pretensji Etli Krakauerowej w kwocie resztującej 360 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 1029 zł. wadyum 102 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze. Ropczyce dnia 10 sierpnia 1881.

Ogłoszenie licytacji.

L. 36773. (6140 3—3)

Galicyjska c. k. krajowa Dyrekcja skarbu podaje do powszechnej wiadomości, że w Galicji przy dotyczących c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbu wydzierżawione będą następujące rządowe stacje mytnicze na rok 1882, lub też na dwa lata 1882 i 1883, lub w końcu także i na trzy lata 1882, 1883 i 1884 a to:

1. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Krakowie 30 stacji mytniczych: mianowicie: przez prz. przez Wisłę na Rybakach koło Krakowa, dalej stacja myta mostowego w Krakowie koło Podgórze, w Zatorze, Kobiernicy, Skawinie i Biały — dalej stacje myta mostowego i drogowego w Mikuszowicach, Pietrzykowicach, Babicach, Włodowicach, Komorowicach, Kocierz, Zwardoniu, Kukowie i Izdebniku, w końcu stacje myta drogowego w Babicach, Prokocimie, Borku, Zabawie, Lipniku, Łękach, Oświęcimie, Zatorze, Brzeszczu czyli Budaach, Gdowie, Andrychowcie, Brzezynie, Skawinie, Okrajniku i Biertowicach;

2. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu 21 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta mostowego w Chelmcu, Ciężkowicach, Krzyżow, Mszanie dolnej, Symbarku i Peimie, — dalej stacje myta drogowego i mostowego w Dubry, Jordanowie, Makowie, Myslenicach, Gorlicach (Pachowce) i Skomielinie białej — w końcu stacje myta drogowego w Bieczu, Cieniawie, Chruslicach, Mszance, Gorlicach, Gzybowie, Mszanie dolnej, Szytkowicach i Zborowicach;

3. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnowie 15 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta mostowego w Książnicy, Niepołomicach i Proszówce, — dalej stacje myta drogowego i mostowego w Brzesku (Jadownikach), Wojniczu (Łukanowicach), Pilźnie, Siemichowie, Łapanowie, Sierosławicach i Jaworzu, w końcu stacje myta drogowego w Bochni, Tarnowie, Lipnicy murowanej, Biskupicach i Szurawie;

4. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Rzeszowie 7 stacji mytniczych, mianowicie: stacja myta mostowego w Przeworsku, dalej stacja myta drogowego i mostowego w Rzeszowie, — w końcu stacje myta drogowego w Przybyszówce, Sędziszowie, Głuchowie, Przeworsku i Zawadzie (Nagaweczynie);

5. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Przemyślu 17 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta mostowego w Przemyślu i Radymnie, dalej stacje myta drogowego i mostowego w Mościskach, Krakowie, Podmojsku, Rawie ruskiej i Mostach małych, — w końcu stacje myta drogowego w Jarosławiu, Przemyślu nr. 1, 2, 3, 4, Szechninach, Sądowej Wiszni, Duńkowicach, Młynach, Jaworowie, Rzepolu i Kamionce wołoskiej (Horajcu);

6. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie 10 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta drogowego i mostowego w Brodach, Grodku, Czyżkow, Rozwadowie i Jamelnie, dalej stacje myta drogowego w Grunthalu, Ludwikówce, Zimnej wodzie, Dorosławie wielkim i Woli wysockiej;

7. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Brodach 9 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta drogowego i mostowego w Brodach, Podhorcie h i Janeczynie, — tudzież stacje myta drogowego w Jeziernie, Zborowie, Nowosiółkach, Złoczowie, Podhajczykach i Przemyślanach;

8. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu 10 stacji mytniczych mianowicie: stacje myta drogowego i mostowego w Czartoryi, Krowince, Czortkowie, Poturach, Podhajcach i Dobrowodzie, — dalej stacje myta drogowego w Mszanie, Kopyczyńcach, Zagrobeli i Brzeżanach;

9. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi 23 stacji mytniczych mianowicie: stacje myta mostowego i przewozowego w Zaleszczykach nr. 2, — dalej stacje myta drogowego i mostowego w Orlcu, Borszczowie, Iwanowcach, Szwelówce, Nadwórnie, Kołomyi ad Gwoździec, Gwoździec starym, Uścieczku, Kołomyi ad Jabłonów, Jabłonowie, Kossowie, Kutach, Dorze i Mikuliczynie, stacje myta mostowego w Jablonicy, w końcu stacje myta drogowego w Kołomyi ad Janeczyn, Kułaczynie, Wierzbowcu, Horodence, Zaleszczykach nr. 1, Tlustem i Hwoździe;

10. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Stanisławowie 19 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta drogowego i mostowego w Pasiecznym, Bednarowie, Wistowie, Hoszowie, Lisowicach, Mykietycach, Klubowcach, Niżnówie, Krościatynie, Lachowcach, Rosulnie, Równi, Rudzie i Siwie, — w końcu stacje myta drogowego w Bohorodczanach, Dolinie, Hłynie, Słobudce i Koniuszkach;

11. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze 21 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta mostowego w Liszni i Stryju Nr. 1 dalej stacje myta drogowego i mostowego w Chyrowie, Radłowicach, Bronicy, Drohobyczu, Gajach Synowudzku, Ko-

ziowie, Klimen, Turce, Rozłucz, Strzyżkach i Koniuszkach, w końcu stacje myta drogowego w Baczynis Stryju, Nr. 2, Bioniu, Szolem, W. licy, Siankach i Samborze.

12. w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Sanoku 18 stacji mytniczych, mianowicie: stacje myta mostowego w Topolinach i Bisku — dalej stacje myta drogowego i mostowego w Tokach, Dukli, Iskrzyniu, Domaradzu, Jasle, Rymanowie, Dąbrowie, Postolowie, Olszanicy, Ustrzykach, Krościenu i Mytarzu w końcu stacje myta drogowego w Barwinku, Ulanicy, Dubiecku i Kroścu.

Odnosne rozprawy licytacyjne rozpoczyna się przy każdej z wymienionych c. k. powiatowych Dyrekcji skarbu dla 18go października 1881 a pisemne oferty tak na pojedyncze stacje jakoteż na kompleksa mogą do naczelnika odnoszącej powiatowej Dyrekcji skarbu tylko do dnia 17 października 1881 do godziny 2giej po południu być wniesione, przy czem się wyraża robi uwagę, że oferty nadane na pocztę, które powyższym terminie do powiatowej Dyrekcji skarbu weszły, będą uważane jako spóźnione, tudzież że nadsyłane kompleksy obejmujące kompleks kilku stacji mają dla wszystkich tym kompleksem objętych stacji mytniczych tylko za jeden i ten sam czas trwania dzierżawy opiewać, zatem nadsyłane kompleksy, które względem pojedynczych stacji, objętych konkretną nadsyłą opiewają na różne periody dzierżawy uważane będą jako nie ważne.

Dzień, na który pojedyncze stacje do licytacji przeznaczone są, jakoteż ceny wywołania takowych można w szczegółowym ogłoszeniu o bliższych warunkach i postępowaniu przy licytacjach przejrzeć przy każdej galicyjskiej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu i przy każdym c. k. Nadzorze straży skarbowej, także w Registraturze c. k. krajowej Dyrekcji skarbu podczas zwykłych godzin urzędowych.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, dnia 9. Sierpnia 1881.

Exposition-Rundmachung.

3. 36773 Von der galizischen f. f. Finanz-Vandes-Direktion wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, daß in Galizien bei den betreffenden f. f. Finanz-Bezirks-Direktion die nachbenannten Veranlagungsstationen für das Jahr 1882 oder auch für die Jahre 1882 und 1883 oder endlich auch für die Jahre 1882, 1883 und 1884 verpachtet werden und zwar:

1. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Krakau 30 Mautstationen nämlich: die Überfuhr über die Weichsel in Rybaki bei Krakau, die Brüdenmautstationen zu Krakau bei Podgórze, dann zu Zator, Kobiernica, Skawina und Biala — ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Mikuszowice, Pietrzykowice, Babice, Wadowice, Komorowice, Kocierz, Zwardow, Kuków und Izdebnik, endlich die Wegmautstationen zu Babice, Prokocim, Berek, Zabawa, Lipnik, Łęki, Oświęcim, Zator, Brzeszcze oder Budy, Skawina, Okrajnik, Biertowice, Gdów, Andrychów und Brzezina.

2. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Neu Sandez 21 Mautstationen nämlich: die Brüdenmautstation zu Chelme, Ciężkowice, Krzyżowa, Mszana dolna, Symbark und Peim, ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Dbra, Jordanów, Maków, Myslenice, Gorlice, (Pachówka) und Skomielina biala, endlich die Wegmautstationen zu Biecz, Cieniawa, Chruslice, Mszanka, Gorlice, Grybów, Mszana dolna, Szytkowice und Zborowice.

3. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Tarnów 15 Mautstationen nämlich: die Brüdenmautstationen zu Książnica, Niepołomice und Proszówki, ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Brzesk (Jadownik), Wojnicz (Łukanowice), Piżno, Siemichów, Łapanów, Sierosławice und Jaworz, endlich die Wegmautstationen zu Bochnia, Tarnów, Lipnica murwana, Biskupice und Szarów.

4. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Rzeszów 7 Mautstationen nämlich: die Brüdenmautstation zu Przeworsk, die Weg- und Brüdenmautstation zu Rzeszów, dann die Wegmautstationen zu Przybyszówka, Sędziszów, Słuchów, Przeworsk und Zawada (Nagaweczyn).

5. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Przemyśl 17 Mautstationen nämlich: die Brüdenmautstationen zu Przemyśl und Radymno, — ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Mościska, Krośkowice, Podmojsce, Rawa ruska und Mosty małe — endlich die Wegmautstationen zu Jarosław, Skołoszów, Przemyśl nr. 1, 2, 3, 4, Szechnie, Sądowa Wisznia, Duńkowice, Młyny, Jaworów, Rzepol und Kamionka wołoska (Horajec).

6. Bei der Finanz-Bezirks-Direktion in Lemberg 10 Mautstationen nämlich: die Weg- und Brüdenmautstationen zu Brodki, Gródek, Czyżków, Rozwadów und Jamelna, dann die Wegmautstationen zu Grünthal, Ludwikówka, Zimnawoda, Dorosław wielki und Wola wysocka.

7. Bei der Finanz-Bezirks-Direktion in Brody 9 Mautstationen, und zwar: die Weg- und Brüdenmautstationen zu Brody, Podhorce

und Janeczyn, — dann die Wegmautstationen zu Jezierna, Zborów, Nowosiółki, Złoczów, Podhajczyki und Przemyślan.

8. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Tarnopol 10 Mautstationen und zwar: die Weg- und Brüdenmautstationen zu Czartoryja, Krowinka, Czortków, Potutury, Podhajce und Dobowody, — dann die Wegmautstationen zu Mszaniec, Kopyczyńce, Zagrobeli und B zeżany.

9. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Kolomea 23 Mautstationen und zwar: die Brüden- und Ueberfuhrmaut zu Zaleszczyki Nr. 2, ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Orlcu, Borszczów, Iwanowce, Szwelówka, Nadwórna, Kolomea gegen Gwoździec, Gwoździec stary, Uścieczko, Kolomea gegen Jabłonów, Jabłonów, Kossów, Kutty, Dora und Mi uliczyn, — die Brüdenmautstation zu Jablonica, endlich die Wegmautstationen zu Kolomea gegen Janeczyn, Kułaczyn, Wierzbowce, Horodenka, Zaleszczyki Nr. 1, Tluste und Hwozd.

10. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Stanislaw 19 Mautstationen und zwar: die Weg- und Brüdenmautstationen zu Pasieczna, Bednarów, Wistowa, Hoszów, Lisowice, Mykietyńce, Klubowce, Niżnów, Krościatyn, Lachowce, Rosulna, Równia, Ruda und Siwka, — dann die Wegmautstationen zu Bohorodczan, Dolina, Hłynie, Słobudka und Koniuszki.

11. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Sambor 21 Mautstationen, und zwar: die Brüdenmautstationen zu Lisznia und Stryj Nr. 1, — dann die Weg- und Brüdenmautstationen zu Chyrow, Radłowice, Bronica, Drohobycz, Gaje, Synowudzko, Koziowa, Klimiec, Turka, Rozłucz, Strzyżki und Koniuszki — endlich die Wegmautstationen zu Baczyna, Stryj Nr. 2, Bionie, Skole, Wolica, Sianki und Sambor.

12. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direktion in Sanok 18 Mautstationen und zwar: die Brüdenmautstation zu Topoliny und Brzesko, — ferner die Weg- und Brüdenmautstationen zu Toki, Dukla, Iskrzynia, Domaradz, Jasło, Rymanów, Dąbrowka, Postolów, Olszanica, Ustrzyki, Krościenu und Mytarz, — endlich die Wegmautstationen zu Barwinek, Ulanica, Dubiecko und Krośno.

Die bezüglichlichen Expositions-Verhandlungen beginnen bei jeder der genannten Finanz-Bezirks-Direktionen am 18. Oktober 1881 und schriftliche Offerten sowohl auf einzelne Stationen, als auch auf Komplexe können beim Vorhande der betreffenden Finanz-Bezirks-Direktionen nur bis 17. Oktober 1881 bis 2 Uhr Nachmittags eingebracht werden, wobei ausdrücklich bemerkt wird, daß auf die Post aufgegebenen Offerten, welche im obigen Termine bei der Finanz-Bezirks-Direktion nicht einlangen, als verspätet angelangt behandelt werden, ferner, daß die einen Komplex mehrerer Stationen umfassenden Konkretealaboths bezüglich aller Objekte auf eine und dieselbe Pachtbauer lauten müssen, daß somit Concretealaboths in welchen bezüglich der Stationen, welche der Anboth umfaßt eine verschiedene Dauer der Pachtung bedungen wird, als ungültig werden behandelt werden.

Der Tag, an welchem die einzelnen Stationen der Versteigerung unterzogen werden, so wie die Höchstpreise derselben können in der speziellen Rundmachung über die nähere Bedingungen und den näheren Vorgang bei diesen Expositionen bei sämtlichen Finanz-Bezirks-Direktionen und Finanzwach-Kontrollstellen, so wie auch in der Registratur dieser Finanz-Vandes-Direktion während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

f. f. Finanz-Vandes-Direktion.

Lemberg, am 9. August 1881.

(6097 2—3) **Edykt.**

L. 7707. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecne Ksewera Madajewskiego, że przeciw niemu na mocy wekslu z daty Lwów 1 listopada 1879 i protestu z dnia 3 lutego 1880 nakaz zapłaty sumy 3000 franków z odsetkami po 6% od 13 lutego 1880 z kosztami 3 zł. 52 ct. w. a. uchwałę z dnia 8 czerwca 1881 l. 6609 na rzecz firmy Frankel et Comp. wydany i ustanowionemu dlań w osobie adw. D. A. Kwiatkowskiego z następstwem adw. Dr. Bardacha w Stanisławowie kuratorowi, doręczony został.

Raczą zatem nieobecne będzie temuż kuratorowi informację udzielić lub innego pełnomocnika sądowy wskazać, zła skutki bowiem z zaniechania sprawy powstałe, sam sobie przypisaćby musiał.
Stanisławów 20 lipca 1881.

(6126 2—3) **Edykt.**

L. 687. C. k. sąd powiatowy Pilźnieński przedsięwzięcie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacji gospodarstwa pod l. 41 w Jastrzębie starej położonego Józefa Pyża własnego, dnia 7 października, 10 listopada i 15 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensji c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 86 zł. 76 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 200 zł. w. a., wadium 20 zł. w. a.
Warunki licytacyjne i protokół zastawnicze.

go opisanie, przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Pilžno dnia 23 marca 1881.

(6182 2—3) **Edykt.**

L. 34894. C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Ozyasza Pannera, że uchwałę z dnia dzisiejszego, na prośbę dr. Ludwika Popławskiego, w celu wykazania usprawiedliwienia prenotacji prawa dzierżawy propinacji dóbr Rosolin na czas od 1 marca 1864 do 1 marca 1867 na rzecz Ozyasza Pannera, w stanie biernym dóbr Rosolin ciężającej, w myśl §. 45 ust. hip. termin na 19 września 1881 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony został i że wezwanie na ten termin doręczono, ustanowionemu równocześnie dla Ozyasza Pannera, którego miejsce pobytu nie jest wiadome kuratorowi adw. dr. Bodekowi.

Wzywamy przeto Ozyasza Pannera, aby temu kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielił, lub innego pełnomocnika obrał, albo osobiście na powyższym terminie stanął, gdyż wynikłe z zaniechania tego skutki, sam sobie przypisze.

Lwów 13 sierpnia 1881,

(6086 2—3) **Edykt.**

L. 31969. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że na zaspokojenie sumy 6373 zł. 99 ct. z. p. n. dozwołoną została przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 759¹/₄ we Lwowie położonej, Eliasza Leib Sass własnej na rzecz c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego, która licytacja w tutejszym sądzie na dniu 20 października 1881 o godzinie 10tej rano się odbędzie, a na którym terminie realność ta i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi 16333zł. a. w wadium zaś 817 zł. a. w.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny tej realności w t. registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Lwów dnia 13 sierpnia 1881.

(6139 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 37543. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść we Lwowie wzywa niniejszem wszystkich spadkobierców, zapisobierców i wierzycieli, którzy są austriackimi poddanymi lub cudzoziemcami przebywającymi w Państwie austriackim, mniemających mieć jakie prawo do spadku po zmarłym we Lwowie na dniu 18 lipca 1881 poddanym Państwa Rosyjskiego Janie Holtz, ażeby swie wierzytelności do 15 grudnia 1881 tem pewniej wykazali, ileż w razie przeciwnym spadek wydany zostanie władzy sądowej Cesarstwa Rosyjskiego lub osobie, do jego odebrania należycie umocowanej.

Lwów dnia 11 sierpnia 1881.

(6122 2—3) **Edykt.**

L. 8496. W dniach 13 października 1881 i 15 listopada 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. k. 1 w Kalinowie położonej, wykazem hypot. 50 dla gminy Kalinowa objętej, dłużników Jakóba i Maryi Hoblerów własnej, w sprawie Jana Krepia i Leiby Hirsza przeciw Jakóbowi i Maryi Hoblerom pto. 150 zł. z przy.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi

445 zł.

Wadium 44 zł. w. a.

Na tych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. delegowanego.

Sambor dnia 5 lipca 1881.

(6131 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4996. C. k. Sąd powiatowy w Szczerzeu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 25 stycznia 1880 l. 11545 w numerach 49, 50 i 51 gazety Lwowskiej z roku 1880 ogłoszonego, że do przymusowej licytacji 22/39 części realności pod l. 25 w Dmytrzu położonej wedle D. m. Tom. I pag. 97 n. 3 hr. Iwana Michajłowa własnej na zaspokojenie pretensji Samuela Bienstoczka w kwocie 300 zł. z pn. wyzna za się nowy termin na dzień 20 października 1881 o godzinie 10 rano, na którym realność ta za jakkolwiek cenę za złożeniem znizzonego wadium 24 zł. w tutejszo-sądowej kancelarii sprzedana zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Szczerzec 30 czerwca 1881.

(6127 2—3) **Edykt.**

L. 686. C. k. sąd powiatowy Pilźnieński, przedsięwzięcie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacji gospodarstwa pod l. 34 w Dąbju położonego Jana Rusina własnego, dnia 7 października, 10 listopada i 15 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensji c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 151 zł. 98 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 550 zł. w. a. wadium 55 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisanie przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.
Pilžno dnia 23 marca 1881.

(6107 3—3) **E d y k t**

L. 1555. C. k. sąd powiatowy ogłasza odnośnie do edyktu z 6 maja 1879 l. 2316, że na dniu 27 września 1881 o 10 godzinie rano, przedsięwzięcie publiczną sprzedaż realności l. 506 w Borzęcinie tażże nitej ceny szacunkowej 1900 złr. za jakąkolwiek cenę.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne są do przejrzenia w registraturze.

Radków dnia 20 maja 1881.

(6011 3—3) **E d y k t**

L. 3001. W dniu 20 września 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 11¹³ w Izbickich położonej do Katarzyny i Wawrzeńca Gmyrow należącej celem osiągnięcia wierzytelności Zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 249 zł. w. a. z p. n. pod warunkami uchwałą z dnia 17 stycznia 1881 l. 8231 dozwolonymi.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl 25 czerwca 1881.

(6220) **Ogłoszenie.**

L. 177. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Mielcu, urzędująca w Padwi, ogłasza, że arkusze posadania wraz z dotyczącymi aktami gminy katastralnej Wojków przejrzeć można w biurze komisji hipotecznej w Padwi.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w tejże komisji najdalej do dnia 19 września 1881 w którym to dnia dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Padew 27 sierpnia 1881

(6128 2—3) **E d y k t**

L. 1065. C. k. sąd powiatowy Pilznieński przedsięwzięcie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacji gospodarstwa pod l. 147 w Jastrzębiejce starej położonego, Wojciecha Czarnika własnego, dnia 30 września 3 listopada i 9 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensji c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 zł. w. a. z p. n.

Cena wywołania 495 zł. w. a. wadium 49¹/₂ zł. w. a.

Wadium licytacyjne, i protokół zastawniczego opisanie, przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze

Pilzno dnia 16 maja 1881.

L. 8618/1886. (6187 2—3)

Ogłoszenie licytacji.

C. k. Starostwo w Zaleszczykach pojąca niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu wydobycia zaległości podatkowych po konie drugiego ćwierćrocza 1881 w kwocie 6876 zł. 34 et. w. a. od p. Jakóba Romaszka właściciela dóbr Koszyłowice z przyległościami, odbędzie się w dniu: 14 września 1881 o godzinie 10 rano w c. k. Starostwie w Zaleszczykach aukcyjną licytację dóbr Koszyłowice i Sadek, tych gruntów dóbr Popawice które obecnie przez br. Józefa Romaszka wydzierżawione są z wszystkimi gruntami ornymi, łąkami ogrodami, pastwiskami, i sianościami w objętości 1800 morgów z propinacją młynami, z wyjątkiem młyna amiralskiego w Koszyłowicach, tudzież ze wszystkimi budynkami mieszkalnymi i gospodarskimi na rok jeden, to jest, od 1go września 1881 do końca sierpnia 1882.

Jako cenę wywołania ustanawia się czynsz dzierżawny w rocznej kwocie 23000 w razie nieuzyskania tej ceny nawet nitej takowej, w dwóch półrocznych ratach z góry płatnych.

Każdy licytujący obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacji wadium w kwocie 2300 zł. złożyć.

Także i oferty pisemne zopatrzone w wadium mogą być w dniu licytacji do 12 godziny w południe wniesione, późniejsze oferty nie zostaną przyjęte.

Bliższe warunki licytacji będą w órórze podatkiem c. k. starostwa na osm dni przed licytacją do przejrzenia wyłożone.

Zaleszczyki dnia 26 sierpnia 1881.

(6196 2—3) **E d y k t**

L. 7964. C. k. Sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 23 września 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 268 w Rożnie wielkim położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Ieka Kahanego i na 300 zł. w. a. z p. n. się odbędzie.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty 31 grudnia 1880

(6083 2—3) **E d y k t**

L. 536. C. k. sąd powiatowy w Krośnie pertraktujący spadek po sp. Wojciechu Gancarz dnia 24 lutego 1814 w Borku bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłym wywła: przez głowę sp. Szymona Gancarza dnia 12 listopada 1830 w Borku bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłych i głowę sp. Jana Gancarza dnia 10 maja 1866 w S. A. Ujehy zmarłym konkurujących tegoż pozostałych dzieci mał. Antoniego i Hanię Gancarz z miejsca pobytu ani tychże ani ich opieki niewiado-

mych, dla których Walenty Gancarz z Borku zamianowany kuratorem został, w ciągu jednego roku od dnia umieszczenia w gazecie, do tut. sądu się zgłosili, lub też w miejsce pobytu do sądu podali, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzielili, ileż w przeciwnym razie z ustanowionym kuratorem pertraktacja przeprowadzona i spadek przyznany zostanie.

Krosno dnia 7 lutego 1880.

(6195 2—3) **Obwieszczenie**

L. 7100. Celem zaspokojenia należności Dawida Felsena w kwocie 109 zł. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż 1/3 części realności pod l. k. 220 w Żurawicy położonej, wykazem hipotecznym l. 289 objętej, dłużnika Wojciecha Piórska własnej w dniu 30 września 1881 i w dniu 31 października 1881 zawsze o godzinie 9tej rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mając.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 48 zł.

Zakład wynosi 10 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania rzeczony realności mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Przemysł 20 lipca 1881.

(6106 2—3) **E d y k t**

L. 3353 Z miejsca pobytu niewiadomego Macieja Blicharczyka powiadamia się, iż Towarzystwo w Krosnie przeciw Heracl Meilechowi Meller, Janowi Guzik z Krosna i niemu prośbę egzekucyjną o 87 zł. 50 et. pod dałem 15 maja 1880 l. 3436 wniosko i o pomoc sądową prosiło; w tej sprawie ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Macieja Blicharczyka na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie Antoniego Wilusa z Krosna, któremu oraz doręcza się tu sąd. uchwałą z 16 maja 1880 l. 3436 i dalsze, i wzywa się, aby w ciągu trzech miesięcy od dnia umieszczenia niniejszego edyktu swe zamieszkanie podał lub sam się zgłosił lub innego pełnomocnika zamianował i sądowi doniósł ileż prawne skutki ząd wynikłe sam sobie przypisać winien będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 3 czerwca 1881.

(6098 2—3) **E d y k t**

L. 6320. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Mendla dw. imion Einborna, iż dnia dzisiejszego na skutek wniesionego p. zwu wekslowego Hirscha Peterella de praes. 14 maj. 1881 l. 6320 wydał przeciw niemu nakaz zapłaty kwoty 200 zł. w. a. z p. n., który ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi drowi Malawskiemu doręczony został.

Wzywa się tedy niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Mendla dw. imion Einborna, aby temuż kuratorowi środki obrony podał lub innego obrońcę sobie obrał, w przeciwnym bowiem razie skutki opóźnienia sam sobie przypisaćby musiał.

W Tarnowie 19 maja 1881.

(6096 2—3) **E d y k t**

L. 7706 Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecnego Józefa Penceta, że przeciw niemu na mocy wekslu z daty Mulhouse 15 marca 1879 i protestu z dnia 2 czerwca 1881 nakaz zapłaty sumy 4500 franków z odsetkami po 6% od 2 czerwca 1879 i kosztami 3 zł. 52 et. w. a. uchwala z dnia 8 czerwca 1881 l. 6608 na rzecz firmy Füllkel et Comp. wydany i ustanowionemu dlań w osobie adw. Dra Kwiatkowskiego z następcstwem adw. Dr. Bracha w Stanisławowie kuratorowi doręczony został.

Rzecz zatem nie becnego będzie temuż kuratorowi informację udzielić lub innego pełnomocnika sądowi wskazać, zło skutki bowiem z zalecania sprawy powstałe, sam sobie przypisaćby musiał.

Stanisławów dnia 20 lipca 1881.

(6197 2—3) **E d y k t**

L. 6360. C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej Drekcy c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw wieletniemu spadk biernym po sp. Antonim Głębiu pto 281 zł. 27 et. w. a. z p. n. odbędzie się dnia 27 września, 25 października i 29 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 85 w Wierzawicach położonej, wieletnich spadkobierców własnej, na 500 zł oszacowanej.

Zakład wynosi 50 zł.

Warunki licytacyjne i oddane akta złożone w sądzie do przejrzenia

Leżajsk 6 lipca 1881.

(6121 2—3) **E d y k t**

L. 11419 C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Dawida Pchoryllesa kupca w Husiatynie a mianowicie na majątek rolniczy, gdziekolwiek, by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle o ile, takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Brana, naczelnika sądu powiatowego w Husiatynie a tymczasowym zarządcą masy p. Filipa Pomeranza, doktora w Husiatynie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 1go września 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli którzy swe pretensje przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do d. 22 września 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 20 października 1881 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni, i swoje wnioski co do oszacowania pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy swe pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Husiatynie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Husiatynie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 15 sierpnia 1881.

(6075 2—3) **E d y k t**

L. 9338. C. k. sąd powiatowy m. del. Tarnowski rozpisuje niniejszem celem zaspokojenia należności i g. l. zakładu kredyt. ziemskiego krakowskiego w kwocie 400 zł. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. 94 w Skrzyszowie położonej, dłużnika Stanisława Kułasy własnej, która to sprzedaż odbędzie się w trzech terminach na dnia 27 września, 28go października i 25 listopada 1881 zawsze o godzinie 10 z rana pod następującymi warunkami:

1. Cnę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1000 zł., poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedana nie będzie.

2. Wadium wynosi kwotę 100 zł., które w gotówce lub w książkach kas wkładowych g. l. ziemskiego zakładu kredytowego ziemskiego lub Tarnowskiej filii tegoż zakładu złożone być mają.

3. Nabywca obowiązany będzie w dn. 30 po prawomocności rezolucyi akt licytacji zatwierdzającej cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, poczem w fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzonym i dekret własności i takowej wydany zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisanie i oszacowanie w tut. sądzie registraturze przejrzana być może.

Tarnów dnia 11 sierpnia 1881.

(6125 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2423. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 31go października 30 listopada, 30 grudnia 1881 każdym razem o 10tej godzinie przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. 268 w Niżankowicach po-

łożonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Salamona Liskowata własnej, celem wydobycia wierzytelności Szmalkeza Katza w kwocie 120 zł.

Cena wywołania 260 zł.

Zakład 26 zł. w. a.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także nitej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Bliższe warunki licytacji, tudzież protokół zastawniczego opisanie i ocenienia można przejrzeć w sądzie

Niżankowice 15 maja 1881

Doniesienia prywatne.

Biuro umieszczeń

Justyny Jędrzejewskiej

w Krakowie

przy ulicy Brackiej 158,

mając rozliczne stosunki w kraju i za granicą, zajmuje się umieszczaniem guwernorów, guwernantek i bon narodowości polskiej, francuskiej, angielskiej i niemieckiej.

(Listy przyjmują się opłacone)

(3373 6—13)

W wszystkich księgarniach we Lwowie i na prowincyi

są do nabycia

Ustawy hipoteczne

przetłómaczone i praktycznie objaśnione

przez (6119 3—3)

Józefa Wawel - Louis.

Cena złr. 2 — z przesyłką pocztową pod opaską 2 złr. 10 cent.

L. 23. (6236)

Obwieszczenie.

Komitet mający poruczone urządzenie w myśl uchwały XVI. Rady ogólnej c. k. g. l. c. Towarzystwa gospodarskiego w Przemyśle r. 1882 okręgowej wystawy rolniczo-przemysłowej oraz w skutek uchwały centralnego Komitetu teg z Towarzystwa z dnia 10 sierpnia b. r. równocześnie i krajowej wystawy bydła rogatego, wyrobów przemysłu domowego i maszyn rolniczych, podaje do publicznej wiadomości iż połązone te wystawy w Przemyśle dnia 31 sierpnia 1882 r. otwarte a dnia 10 września t. r. zamknięte będą.

Program tych wystaw został wszystkim Towarzystwom i Instytucjom, jakkolwiek bądź styczność z rolnictwem i przemysłem mającym jak również i zaoceńszyszym rolnikom i przemysłowcom do rozpowszechnienia rozesłany; ktoby takowego żadał raczy się zgłosić do komitetu wystawy a program franco mu przesyłany będzie.

Z Komitetu wystawy rolniczo-przemysłowej.

Przemysł dnia 2 września 1881.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszymi

6° LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, państwowych, kasyj malżeńskich wojskowych, na kaucyje i wadya są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizji.

(4768 19 ?)

